

الكردي السوري.. الأخ الصغير القاصر

محفوظ رشید

سَيِّدَةُ الْكَرْدِيِّ السُّورِيِّ وَقَدْرَهُ أَنَّهُ ابْنَ الْفَضْلِيَّةِ الْكَرْدِيَّةِ
رَجْزَهُ مِنْهَا بِجُمِيعِ أَبعادِهَا وَمِظايمِهَا، وَقَدْ تَوَفَّرَتْ لَهُ الفَرْصَةُ
لِالتَّارِيْخِيَّةِ الْحَالِيَّةِ لِيُبَيِّنَ جَدَارَتَهُ وَمِقْدَرَتَهُ، لِكُنْ أَغْيُونَتِهِ الْتَّبَارِ
نَعْوَهُ، وَأَرَادَهُ صَغِيرًا قَاصِرًا كَمَا كَانَ عَلَيْهِ سَابِقًا، يَفْلَرُونَ
بِدَلَالِهِ عَنِّهِ، يَجْدُولُونَ أَعْمَالَهُ، وَيَضْبِطُونَ أَفْوَالَهُ وَأَفْعَالَهُ،
يَنْظَمُونَ أَمْوَالَهُ، وَيَرْكُونَ أَمْوَالَهُ، وَيَحْدُدُونَ حَلَهُ وَتَرْهَالَهُ
زَمَانًا وَمَلَكانًا)، وَيَفْأَوْضُونَ بَاسْمَهُ، وَيَعْنِيُونَ لِسَانَ حَالَهُ، كَمَّيْ
يَقْعِي قَرْبَانَا لِهِرَاءِ عَاتِيَّهُمْ، وَوَرَقَةٌ فِي سَاقِيَّةِ مَاتِيَّهُمْ، وَرَقَّةٌ فِي
صَفَّةِ مَسَايِّتِهِمْ لَهُ دَسَّاتَةٌ وَأَقْلِمَةٌ وَدُولَاتٌ؟

السياسية.

* جسن طاهر

«ولترهت هذه القيادة للقريبي قبل الغريب،
يأن اللردي عندما يصل به الأمر إلى مرحلة،
(أن نلون أو لا نلون) يسامع ويتسامع ويتعالى
عن الجرائم ثم يتوجه في سبيل الوطن والقضية»

تجلّى الطرح القومي في كردستان القريبة وأواخر القرن التاسع عشر، نتيجة بروز حركات التحرر الوطنية المطالبة بالحرية والاستقلال في المنطقة والعالم، ومنها الحركة التحريرية الكردستانية. فجاءت الثورات والانتفاضات الكردية نقطة تحول في حياة شعبنا الكردي في سوريا، وتتصدى الفهوم القومي مترافقاً مع مضمونين الديمقراطي، بعيداً عن التحصّب والشوفلية القائمة على الغاء الآخر والتوكّار حقوقه، أن هذه الانطلاقة العادلة شكلت دافعاً قوياً لدى النخب الكردية لزيادة وتيرة التحرك واللقاءات وتأسيس الجمعيات، تمحضت عن عنها، ولادة الحزب الديمقراطي الكردستاني في سوريا، في الرابع عشر من حزيران عام ١٩٥٧ تجسّداً لطلعات الشعب الكردي في الحرية والاستقلال، أسوة بغيره من شعوب المنطقة والعالم.

إن التمازن بين الحقوق القومية المصرفة للشعب الكردي، وتحديد ماهيته، من جهة وبين الحقوق الوطنية والديمقراطية للأخر، المختلف قومياً ودينياً في الأجزاء الأربع من كردستان، من جهة أخرى، زاد من التزم وعدالة القضية الكردية، وأكّبّتها صداقات هامة، على المستويين الرسمي والشعبي في أرجاء العمورة، خاصة بعد اندلاع ثورة أيلول (١٩٦١) في كردستان العراق، بقيادة الملا (مصطفى يازاني) وربط النضال القومي بالوطنية في العراق (الديمقراطية للعراق) والحكم الذاتي لكردستان)، وصولاً لاتفاقية آذار (١٩٧٠) القاضي بمنع الكرد حكماً ذاتياً، والإقرار الدستوري بوجوده في كردستان العراق، وعلى الرغم من تحصل الحكومة العراقية من تنفيذ مخرجات الوثيقة الموقعة بين الجانبين، والتعلق بترسيم الحدود ومدينة كركوك، لكن الاتفاقية، بقيت انجازاً هاماً للشعب الكردي، ودورته المباركة، واعتراضها أميناً بوجوده.

إن عمليات الانفصال عام (١٩٨٥) ضد الكرد، واستخدام الأسلحة الكيميائية، في مناطق (حلبجة وخورمال) عام (١٩٨٨) دفع منات الانتفاضة الكردية في آذار (١٩٩١) دفع منات الآلاف منهم الهرب من الموت إلى الموت، حيث الخوف والبرد والجوع، مما خلق استثناء عارماً لدى الرأي العام العالمي، تجاه الطاغية صدام حسين، وعماراته الرعناء، وتعاطفه منقطع النظف حالاً، مجنة الشعب الكردي، وقضيته

آن نکون او لا نکون

A close-up portrait of a man with dark, wavy hair and a light beard. He is looking slightly to his right with a neutral expression. The background is blurred, showing what appears to be an indoor setting with warm lighting.

راغب إسماعيل

بعد الرأي العام من بين الموضوعات المهمة في حياة كل مجتمع لارتباطه بالحياة السياسية و الاقتصادية والاجتماعية، إذ لا يمكن تحقيق أية تنمية أو أي إنجاز في أي من تلك الجوانب ما لم يتفاعل الرأي العام مع التغيرات المزعج احداثها في بنية المجتمع وما لم يتجاوب معها ويقبلها لأن دور الرأي العام في الحياة السياسية لا يقل أهمية عن دوره في الحياة الاجتماعية والاقتصادية لأنّه هو الذي يعمق الثقة بين السلطة والمجتمع وبواسطته يسود القانون والاستقرار ويعمق الوعي والواقعية، فإن الرأي العام بات عرضة لمحاولات التشويه والتغريغ من محتواه في البلدان ذات الأنظمة الشمولية أكثر من غيرها لضمانبقاء السلطة والقرار لا يد جماعة محددة دون سواها، فمحاولات تشويه الإدارات والرأي العام الجماهيري هي تحويل جميع المرافق والشوارع والمؤسسات في المجتمع لعرض يتم فيه عرض صور قادة، زعماء، سياسيين، رؤساء "معظمهم من الذين هم في موقع السلطة والحكم أو ضمن دائرة ونفوذ الحزب أو التحالف الذي يحكم البلاد فقد بات تقليداً أو عرفاً لدى الأنظمة والحركات الشمولية السلطوية أن ترهق مسامع المواطن بشعاراتها وحتى موسيقاها وأغانيها وترهق في الان ذاته أقسامهم بصور زعمائهم في كل زقاق وشارع

الرياء والنفاق كأسلوب دفاعي من أساليب الدفاع عن الذات وحمايتها ومن المتوقع أيضاً أن تنتج هذه الممارسات أعداداً لا يستهان بها من المتسلقين والمستغلين لهذا التمدد الذي تنتجه السلطة فعادة ما يلغا البعض في ظل سلطة الشعارات إلى استغلال حالة "البرواغندا" الشعاراتية السلبية هذه لتحقيق مكاسب شخصية وتجارية سواء كانت بطرق شرعية أم غير شرعية أخلاقية أو غير أخلاقية والأمر لا يتطلب منه سوى إبراز بعض الصور والألوان والشعارات باعتبار أن الوسط المحيط بهيئ له ذلك وباعتباره يتبناً برد فعل الشارع والسلطة بشكل مسبق فالرخصة والحسنة بالنسبة لهؤلاء هو مدى الولاء الظاهري ولو بـ "ضعف الإيمان" فيصبح باستطاعتهم تمرير ما لا يمرر لسواء، في ظل حكم الصور والشعارات تتحول إلى كثير من الشخصيات والقاده العظام الجميع وسائل الإعلام ومناهج التعليم ومعالم البلد لرواية يتم سردتها يومياً أو روايات ليس فيها إلا بطل واحد تدور حوله أحداث الرواية وعلى جميع القراء والمستعينين حفظ تفاصيلها والإيمان المطلق بها دون شك أو ريبة وهذه الظاهرة تخلق أجايلاً ذو ذاكرة "هوتوكوبية" أجايلاً لا تتمتع بحريتها في الاختيار سهلة الانقياد، بناء على ما سبق يمكن القول أن المواطن يتلون ويتصرف حسب ألوان وتصرفاته والشوارع في المدن والبلدان الكردستانية بالصور والألوان والشعارات، الكل حسب مناطق نفوذه وسيطرته ولو قارناً بين القيادات الكردية التي يتم تداول ونشر صورها بذلك الزخم كشخصيات قومية ساهمت في إحياء الشعور القومي والنهضة القومية الكردية ثورياً وبين شخصيات ثورية أخرى ذات "كاريزما" قيادية على مستوى العالم، لوجدنا أن الكرد قاموا بعملية "التقديس" لأبعاد هذه الشخصيات لدرجة الإساءة لرمزيتها في كثافة تداولها وانتشارها بهذه الكم الهائل ففي بلاد كالهند التي تجد في شخص "المهاتما غاندي" منقذاً ومخلصاً لجميع مكونات الهند لكن لم يتم الشعب الهندي بتقدسه ولللاحقات والاحكام العرفية يحقق الناشطين والمخالفين هكريراً وحتى عقائدياً، كذلك نيلسون مانديلا و تشي جيفارا وقد بینت بعض النظريات في علم النفس والاجتماعي وعلم الاجتماع السياسي أنه في كثير من الأحيان يتماهي المظلوم بالظالم بلدانها بما فيها من مؤسسات بتصورهم لدرجة تخلق حالة من الملل والاستياء، وبما أن الإنسان هو ابن البيئة التي يولد ويهيئ فيها فمن الطبيعي أن تتسرب إلى تكوينه الشخصي والسلوكي ما يجده من سياسات وأساليب شائعة في مجتمعه، إذا من المتوقع أن تخلق مثل هذه الأنظمة التي تعتبر فيها الصور والشعارات مصدرًا للقوة والسلطة، وبهذا أن تخلق مواطننا يمتهن والتماثيل الموجودة في الحدائق فبادرت تلك الشعوب إلى تحطيمها في أول فرصة ستحت لها كما حصل لتماثيل وصور "صدام حسين" في العام ٢٠٠٣ كذلك في بلدان ثورات "الربيع العربي" التي أزال التkits وذلك المخاوف في الاقتراب من تلك الصور والتماثيل فوجدت في تحطيمها تحطيمها وكسرأ لقيود العبودية والظلم الذي يحق لهم في ظل تلك الأنظمة وتماثيلها التي كانت زيادة انتشارها في البلاد مؤشراً ودليلً واضحاً على زيادة منسوب الابتزاز حرية الرأي والتفكير لدرجة يمكن القول أن تفسى هذه الظاهرة تناسب طرداً مع زيادة أعداد السجون والمعتقلات واللاحقات والاحكام العرفية يحقق الناشطين والمخالفين هكريراً وحتى عقائدياً، كذلك نيلسون مانديلا و تشي جيفارا وقد بینت بعض النظريات في علم النفس والاجتماعي وعلم الاجتماع السياسي أنه في كثير من الأحيان يتماهي المظلوم بالظالم والمُستبد بالاستبداد فيكتسب منه بعضاً من سلوكياته ومارساته حينما تستح له الفرصة ويتبؤ مناصب سلطوية وانطلاقاً من هذه الاستنتاجات العلمية لعلم النفس يمكن الاستدلال وفهم أسباب انتقال عدوى هذه الظاهرة إلى الحياة السياسية الكردية التي تجسدت في الأحزاب الثلاثة الرئيسية الأكثر شعبية على الساحة الكردية هنجد ظاهرة إغراء المؤسسات والمؤسسة حتى في غرف العناية المشددة بالمستشفيات، ذاك الزعيم أو القائد الذي ينسب إليه الفضل حتى في هطول الأمطار كذلك العجزات التي تحفظ على يدي حاشيته من قبيلة "السوبرمانات". وهذه الظاهرة هي أكثر انتشاراً في بلدان الشرق الأوسط ذات الحكم الشمولي والحزب الواحد، وبديهي فإن القارئ للفكرة سيخرج بخياله حتماً لدول وشخصيات بعينها دون سواها حسب المحيط الجغرافي والاعلام المتناول؛ دول وأنظمة مثل النظام السوري والعراقي والإيراني والتركي في تهليلاً وارهاله وإغراقه لمؤسساته الحكومية بصورة أتاتورك، أما سوريا فكانت بمثابة ألبوم صور على امتداد جغرافيتها، قارة تجد صورة للقائد يجسد فيها شخصية الفلاح الأول وأخرى يجسد فيها صورة العامل الأول.. سلسلة من الهوايات والإمكانيات التي يتمتع بها القائد صاحب مكان حتى يات كل الأمكانة والشوارع متباينة لكتافة الصور والشعارات المرافق لها، والمفارقة الجوهرية التي تكمن في هذه الحالة أن معظم الدول التي كانت تنتشر فيها هذه الظاهرة معظمها جوبهت بثورات واحتجاجات أظهرت حجم الاحتقان الداخلي لشعوبها حتى على تلك الصور

برسم الحركة السياسية الكردية في سوريا قبل أن يقع المدّظور

فرید گانو

الكردي بوقفه مسؤولةً وتاريخيةً أن يتبعها
ويستفيقوا ويضعوا حداً بشكل عاجل وصارم
وملزم لأولئك الذين يلعبون بعواطف البيسطاء
من الشعب، لخلق حالة من التوتر والاحتقان
بتشكيل لجنة أو مجلس من الشرفاء والأعيان
وأصحاب الضمير الكردي وإيجاد آلية العمل
المشتركة والحفاظ على ما تبقى من الكرداتي
قبل أن يقع المحظوظ...
وإلا سيطغى علينا نحن الكرد المثل القائل
"الأغور في بلد العميان ملك"
إن الناي بالنفس في هذا الوقت العصيب أمر
مرفوض والكل مسؤول عما يجري من فلتان في
الشارع الكردي، فالمراحلة جد خطيرة وحساسة،
ولا بد من تصحيح مسار الثورة وتوجيهه بوصلة
النصال نحو هدفنا المشتركة الذي يتربص بوجودنا الكردي
عدونا المشتركة الذي يتميز بوجودنا الكردي
والذي لا يميز بين هذا الحزب أو ذاك فهو
طمس الهوية والوجود الكردي.
وذلك بإعادة ترتيب البيت الكردي ورص
الصفوف وتوحيد الخطاب، والاتفاق على
القاسم المشترك بيننا نحن الكرد، فالمراحلة
أكبر من تحقيق المكاسب والمصالح الشخصية
وأجندة الحزبية لا تخدم القضية بقدر ما
تسيء إليها، تستثني وتفرق الشعل الكردي.
ليدرك الجميع إن المرأة على ما يبدو وإن يكون
على مستوى عالٍ ورافق من التفكير والوعي
والنزاهة أن يضع مصلحة الوطن في مفهومه
ووجوده فوق كل شيء وفوق التعديات
والاتجاهات.
وليفهم كل ذا صيغ وكل مسؤول إن مصلحته
الخاصة ليست بالضرورة مصلحة الوطن،
لكن مصلحة الوطن هي دائمًا بالضرورة
مصلحة...
هـ

"كان من المفترض أن يعالج الأمر بوسائل أخرى أكثر مهاراتية ويعصر من مسؤولية غير الذي رأيناها على شاشات التلفاز وفي وسائل الإعلام، لكن مما كانت الأسباب والاعتذار أن بيان العلم والرمز الكردي، لا يليق بنا نحن الكرد، بل يبقى وعلى الرغم من الجميع - رمز للإرادة الشعبية"

في محاولات لتحرير الشارع الكردي وحشد الجماهير ضد قرارات الادارة الذاتية والتي لا يعترف بها أصلًا، وفي الوقت نفسه إن حق التظاهر السلمي والتعبير عن الرأي بحرية ومسؤولية حق للجميع، فقابلة الطرف الآخر بتصرّفات لا مسؤولة وغير ضاربة لا يليق بنا نحن الكرد أيام الاعلام العالمي، ذلك التصرف مرفوض ومستهجن ويطلق منا خلابياً لا يخدم المشروع القومي الكردي بل على العكس من ذلك يخدم أداء القضية الكردية يستثمرونه سياسياً وإعلامياً، بل كان من المفترض أن يعالج الأمر بوسائل أخرى أكثر حضارية وبحرص ومسؤولية غير الذي رأيناه على شاشات التلفاز وفي وسائل الاعلام، لكن مهما كانت الأسباب والاعذار أن يهان العلم والرمز الكردي لا يليق بنا نحن الكرد، بل يبقى - وعلى الرغم من الجميع - مرزاً لارادة الشعب، لكن الأخطار والعنzen حقاً إن هذا الاتهام حصل في قليل الاذارة الذاتية وعمرها عمر البراعم.

ففي الوقت الذي حافظ وحمى العلم والرمز الكردي وجعله خفافاً في كل بيت وشارع وسماء في روجاهاي كردستان أولئك الشباب والشابات الأبطال من قوات حماية الشعب والمرأة الذين ضحوا بدمائهم الطاهرة والذكية تراب روجاها استسلموا واستشهدوا على أن لا يتدنس العلم والرمز الكردي من رجس داعش في سري كانيه من بداية الأحداث وكوباني البطلة الصامدة وعموم جرافية روجاهاي كردستان ولا يستطيع أحد إنكار دورهم وتحضيراتهم، لكن بالمقابل إن ممارسات بعض الأحزاب الكردية اللامسؤولة -والكل يحاول إفشال مشروع الطرف الآخر ووضعه في خانة الخيانة- واللاوطنية يشنّ الوسائل المباحة وغير المباحة الشرعية وغير الشرعية أشبه بمصارعة الثيران والكل يزيد من سهامه ليفرسها في جسد الشعب المجرور والمنهك والذي ينزف الدم أصلًا، ليزيد من أوجاعه وألامه وليكبر الجرح في جسده.

فبالرغم مما يجري على الساحة الكردية أنشد العقلاء والشوفاء ومن يعز عليهم الكردائي والذين يهمهم تحرير الدم

الشعب الكردي من أكثر شعوب العالم توقاً إلى الحرية ورفع حالة القبن عن كاهله والذي عانى من الخلل والدكتاتوريات من قبل الحكومات المستبدة المتعاقبة التي حكمت كردستان، اليوم وبعد إسقاط بعض الحكومات المستبدة وهبوب ريح التغيير في المنطقة، لا سيما تغيرات رباع الشعوب التي طالما انتظرتها الشعوب المقهرة والمضطهدة.

كان الشعب الكردي من أكثر الشعوب توقاً لذلك للتغيير فاستبشروا خيراً بهذا الربع حتى خرج الشعب شباباً وشباباً وصبية وبنات، ينادي بحريرته وكرامته.

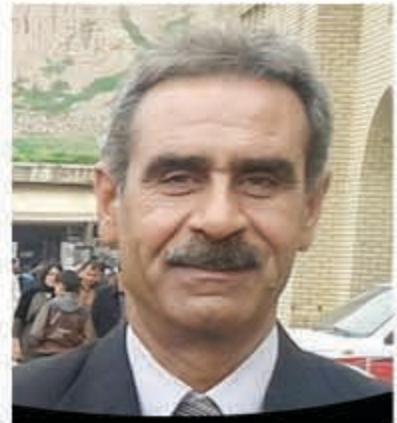
اليوم وبعد مرور خمس سنوات على عمر الثورة السورية، وفي روجاهاي كردستان بشكل خاص والذي يحظى بكثير من الأمان والاستقرار من بعض الجوانب رغم الهجمات المتكررة والسيارات المفخخة من قبل المجموعات التكفيرية والقلالية من قبل داعش الارهابي وداعميه من الدول الاقليمية، يأتي كل ذلك في سياق النيل من مكتسبات شعب روجاهاي كردستان وكسر إراداته، لكن إرادة الشعب قوية بفضل وحدات حماية الشعب والمرأة والتي تستحق كل الدعم والمساندة وتقوية قدراتها الدفاعية..

لكن رغم هذا وذاك، فإن الصراع الشديد بين الأطراف الكردية بلغ ذروته لا بل خرج عن حدود المألوف، حتى وصل الأمر إلى هدم البيوت الكردي بدلاً من ترتيبه، إن ما يهب في المناطق الكردية من ريح تفوح منه رائحة نتنة لا تبشر بالخير والطمأنينة...

وما احتقان الشارع الكردي وانقسامه إلى مخربين - خندقين - لا يخر دليل على أن المنطقة تمر بمرحلة خطيرة وحساسة، وكل الخوف أن يبلغ الأمر إلى الاقتتال الكردي- الكردي، ذلك خدمة لأجناد حزبية خاطئة وسياسة محارق فاشلة.

وما يوم العلم الكردي الذي يقدّسه الصغير قبل الكبير والذى أراد البعض أن يستغل هذا اليوم القومى المبارك، خدمة لسياساتهم الحزبانية الضيقة، واستفزاز الطرف الآخر

إشكالية المثقف السياسي

ملفان رسول

وينتتجته تبقى الحالة الفكرية منزوية أو شاردة لها مهامها وبالتالي الامتنال لإرادة الحزبي الذي يمتلك مساحة مناورة كافية تؤهله كي يطغى على مادونه والسيطرة على المشهد العام ببرمته، وهذه من أخطر المؤشرات التي تعصف بالمجتمعات التواققة إلى التحرر الفكري والاجتماعي.

المشهد الأكثر أياماً هو التشرذم الحاصل في الحراك الثقافي بمحمله مع غياب الدور الفاعل والمؤثر المفترض أن يشكله الرهط المثقف، كونه المرشح والمؤهل كي يلعب دوره في تصحيح المعادلة غير السوية التي ترافقت النشاط الحزبي وسطوطه في تسييد الحالة الثقافية، بل وإهماله وإبعاده عن المشهد عامّة، ربما تكون المؤسسة الحزبية على صواب نتيجة عجز المثقفين في لملمة أجزاءهم المتناثرة بين الموالي لفكر حزبي أو المتخفي عن محفل اللوحة؛ نتيجة حسابات هي غير بعيدة عن الحرص في البقاء على حالة التوازن وعدم المحاكمة أو التصادم الذي قد يؤدي إلى نتائج غير مرضية على الصعيد الشخصي، وهذه لا تناسب. ومفهوم المثقف الجريء الذي يمتلك قوة هكرية وذخيرة كافية تؤهله أن يتبوأ المشهد العام أو يكون رديفاً بل قوة إضافية ضاغطة في تصحيح الحالة العامة بمحملها.

الحالة الثقافية تعيش حالة غير صحية ومبتركة، وهي ليست بأحسن حالٍ من المشهد

ظاهرة آخذة في التمو والازدیاد حتى كادت أن تتحول إلى أفة مع تبادل الشرح والحاصل في تنامي المراكز ذو المنحى الحزبي الذي أشك أن يعمّ اللوحة ويطبق على حالة الإبداع الفكري والنتاج الكتابي بما فيه الأدبي، مع ادراكنا التام بالحالة غير الصحية التي تفرز منتج غير طبيعي وقزم، لا يمكن بحال من الأحوال تبريره أو التغافل عنه، لأن المعايير المعتمدة في التصنيف والتقييم لا تستند إلى أسس سليمة، فهي وبالتالي تبقى مجرد محاولات يائسة لتمرير الحالة على مضض.

يمكننا تناول هذا الملف الشائك والمتدخل في إطار علاقة الربط بين المثقف السياسي، بل بينه وبين الحزبي، وستنطلاقاً بمدى العلاقة الندية بين هذين المتناقضين، خصوصاً في الحالة الكردية التي لا ترتكن إلى أية معايير في محفل تصنيفاتها، حتى في المؤسسة الحزبية ذاتها، التي يفترض أن تكون أكثر انضباطية وفق الصيغة التي تم التماسس على ركيزتها، والحالة الثقافية هي شاردة أو غير واعية لها مهامها أو مقصصية من المشهد العام، وهي في حالة الصراع مع الذات ولم تتمكن من تجاوز مفهوم الربط والتكمال في المواجهات التي تحصن الجانب الاجتماعي في أقل تقدير، لهذا يمكن تبرير مستوى طفيان الحالة الحزبية على الحالـةـ الفـكـرـيةـ لأنـهاـ لمـ تـبـادـرـ إلىـ فـرضـ قـوـتهاـ وـفـاعـلـيـةـ دـوـرـهاـ فيـ المشـهـدـ العـامـ،

فرحان گلشن

"الثورة تحتاج إلى من ينتقدها بغض النظر عن المرحلة التي تكون قد بلغتها، وإن الآن لم ير من ينتقد (الممثلين السياسيين للثورة) كون هؤلاء مبفعلاً الانتساعات المتباينة لهم، وارتبطاتهم المختلفة، أدخلوا المرأة ذاته في تباينات حتى وصلت العلاقة فيما بينهم مما أظهرت الخلل الفكري والروحي عندهم".

ما بين عمامة الفقيه وعقل الأمير..؟

حِمْزَةُ حَمْلَى

الحلقوم في مملكة طويل العمر، إسكات كلّ ما هو إنسانيّ إعدام طال حتى الثقافة والشعر، وما يحرّك في النفس أنها تعطى بطلاء الدين بأحكام يطلقها ثلة من "العلماء" الشوادّ والقصاصين، وما إعدام "نمر ياقر النمر" في الأونة الأخيرة إلا تحقيق وتجذير للسمفونية الطائفية التي اعتاد النظام على إلقاها به (أوركسترا) على مسارح الشرق الإسلاميّ مطربة مسامع دراويشه".

علمًا أن في دلالة الحدث سياسياً معانٍ واضحة المعالم في طريق إحاطة آل سعود . المجتمع الدولي وعلى رأسها "الولايات المتحدة الأمريكية" أنها استمرّغت أنوف الملالي في الوحل بعد اليوم وأنه انتهى زمن التخيّي وراء الدبلوماسيّة التي لا جدوى منها في خلل وصول البطل إلى ذقون العربان في عقر دارهم وأنه حان الوقت لوضع الحدّ أمام تمدد إيران في المنطقة إلا أنّ حصر النظامين صراعهما على الزعامة والنفوذ أمام الرأي العام الإسلامي في الإطار الطائفي سيفرق المنحطة في تعقيديات أكثر مما هي عليه والمرحلة المقبلة كثيلة بما ستؤول إليه الأوضاع في شرقنا المأهوك.

هناكم الدولة "السعودية" والتي طوّبت حاضرة العرب" باسم عائلة دون سواها ضاربة عرض الحائط مبادئ ثورة السماء في مكة، لقد سعت وتسعى عبر خشوم أمرائها إلى ليس لبوس الدين من اعتنى "آل سعود" العرش في تلك البلاد وتحاول جاهدة تعب دور شخصية خادم الحرمين الشريفين، مظهرة نفسها لقمة مستعصية في حقوق جنود الدولة الضفوية لا لشيء وإنما لتأصيل ملكها العضوض على المذهب السني وأتباعه عموماً وعلى العربان والرعيةان خصوصاً.

وليس يخفى ما اكتنف تاريخ هذه العائلة من العلاقات المشبوهة مع نفس الجهة التي تعاملت معها دولة السراديب، إلا أن الخلاف بينهما هو خلاف حول زعامة "الشرق الإسلامي" لذا تحاول كلاهما بذل الجهد في تنفيذ مشاريع الأجندة التي تتبعها لبلوغ رضاها وفي نفس الآن تعمل تلك الجهات على استقلال هذا التهاون من قبل النظامين الحاكمين فتضرب رأسيهما - بين الحين والأخر، ببعضهما البعض فيستمر النطوح وتشابك العمامات والعقل ليقدمما قرابين الفداء مأخذوين من لحاظهم إلى مقاصد النجاح بعد ذلك.

داخلياً انتهت انتهاكات "حقوق الإنسان" بلغت ذروتها في الدول العربية إلى ما زالت الذاكرة الإيرانية تُندَدِغُها ذكرى أسماء مرمومة "على شريعتي" مثلاً،

Bâyerpress لـ رئيس المجلس الوطني الكردي

أجرى الحوار: أحمد بافي آلان

- الأولوية هي في دخول قوات بيشمركة روجاها إلى مناطقنا الكردية، ولكن إذا استمرت مرحلة المفاوضات بخطوات متتالية واعتبرت البيشمركة جزءاً من الجيش العربي السوري في المستقبل، حينها يكون القرار للمجلس، لا أستطيع الجزم.

- أعتقد أنه من وجهة نظر عامة، هذا الكلام منطقي، فعلى القيادي العيش مع أبناء شعبه، وقادته الجماهيرية. يبقى النضال في الداخل هو النضال الحقيقي، حتى تكون مصدر ثقة ومصداقية لدى شعبنا يجب أن تكون بجانبهم.

- بصراحة كان المجلس غير مفعلاً إلى حد ما، نشاطه هابط قليلاً، ربما كانت هناك خلافات للأحزاب، وكانت السبب الرئيس تتعطيل المجلس، والآن لا توجد هذه الخلافات، وأحزابها متقدمة تماماً.

- رئيسة المجتمع الديمقراطي هنالك أحزاب عبارة عن أشخاص، وفي المجلس أيضاً قد تصادفك هذه الحالة.

- المجلس الوطني لم يطلب رسميًّا من التقدمي العودة إلى المجلس، وباب المجلس مفتوح أمام الجميع.

- الفكرة التي طرحتها على لكي يقوم المجلس الوطني باعتصامات من أجل ذلك الحصار عن عفرين فكرة جيدة ساقتراها على الزملاء..

- ندين الهجمات والممارسات التركية التي تقوم بها السلطات التركية ضد شعبنا الكردي، وأوضحنا ذلك في بيان رسميًّا أنشأنا مع عملية السلام التي يقودها السيد عبد الله أوجلان في تركيا، لا زلنا نطالب، فهمما امتد أمد الحرب لا بد من السلام.

- لم تكن راضين عن الحضور الكردي، كمكون كردي نسبتنا ١٥% من سكان سوريا، ولا عن البيان الذي أخرج من مؤتمر الرياض.

قبل كل شيء الخط القويم الكردي، حالياً جميع مؤسسات حركة المجتمع الديمقراطي، وأعلاها، وجزءها، وكل مؤسساتها لا يوجد فيها شيء يدل على الكردويات.

- هذا لم يكن من مهارات دهوك، أنا أسأل لماذا يفتح هذا الحزب بالعمل مع النظام السوري أو لصالحه، وألم تقاربنا الشراكة معه؟

- هل ستحضر المجلس الوطني الكردي مؤتمر جيبي؟

- هل وجئت لكم الدعوة رسميًّا؟

قصة يوسف، عضو المكتب السياسي في حزب الوحدة الديمقراطي الكردي في سوريا (بيك)، ولد

العام لجذب الوحدة، ولا زلت أنا ننسى قياداته في حزب

الوحدة، أنا من التزمت ببرامج الحزب وقرارات

الكردي استطاعت التغيير بأيدي، وسكرتير الحزب وبال-

أعضاء القيادة لهم لم يتموا بهذا الشيء.

- هل أفهم منكم أنت أنت المطرف الشرعي لهذه الأحزاب؟

- برأيك كيف كان المجلس حتى تؤدي المفوض

بهذه في الحقيقة، بالتالي، والنيل من يلتزم

بالبرامج هو الحزب، أما هم فتخلا عن الحزب.

- ما منصب الدكتور كاميرون حاج عبد الله في حزب

الوحدة؟

- هو سكرتير الحزب المكلف في الاجتماع الموسع الذي عقد في مدينة كريكي في حين اندلع الماء.

- الجميع هنا بعد جذب الوحدة، وكاف حزب مرت

دع محلي، ملتفظ، وفي مؤتمر واحد جنح "اسمعيل عمر"

- وترشت لهيئة القيادة، وأصبحت ضوء في الكتاب

السياسي لحزب محى الدين شيخ آلي.

- ماهي الأسباب الرئيسية للخلافات التي حصلت لا حقاً في حزب الوحدة؟

- حصلت لا حقاً في حزب الوحدة للأمم

- وكانت القيادة الجديدة كان لها موطدة على

- يعيش في أوروبا، ولكن لو كان في الداخل كان سيكون

- أضيق، وعاجز، وأكثر جالية هي موجودة في أوروبا،

- وسقيرينا السابقة أيضاً كان موجودة في غيرها،

- وهذا يعني أنهم يعيشون في الخارج، وقادوا

- انتشاراً في الخارج، ويعملون في الخارج، وقادوا

- إعلان دمشق، بعد حل مجلس أمان الحزب الاستاذ

- سكرتير الحزب المحى الدين شيخ آلي همه القيادة

- يلتزم ببرامج الحزب السياسي، وخطط النضال العام،

Rojnameyek Siyasi - Civakî - Çandî - Serbixwe - Nîvmehane

Hejmar /35/ 15-1-2016

Buhayî PS 50

Reklam

WWW.KURDISTAN24.NET

**Me bibîne
Xwe bibîne**

**Me bibîne
Xwe bibîne**

	Frq	Pol	SR	FEC
Nilesat HD-SD	11353	V	27500	5°6
Hotbird 13 B	12322	H	27500	304
Optus D2	12706	V	22500	304
Galaxy 19	12184	V	22500	304
Eutelsat 10 A	11675	H	4800	203
Turksat HD-SD	11821	H	17000	304

**Bultena Rojava
08:00**

Mobile : 0992 934 171

Mobile : 0531 233 00 27

Êvari

Bandora Buhara Erebî Li Ser Jina Kurd

Buhara Erebî di sala 2011an ji welatê Tunisî destpê kir, dema ku jinek tûnisi bû sedema serhildana wî welati, idî jin û mîr daktekin meydanêne gelek welatê din yên di Rojhilata Navin de, ku daxwaza wan tenê azadi bû. Gelên li Sûriyê ji seri hilda û bi yek deng banga helweşandina rejîma Ba'as kîrin, Kurdên Rojavayê Kurdistanê ji piştgirîya mîletê Sûriyê kîrin û besdari xwepêşandanen bûn, herwiha daxwaza azadî û bi destxistina mafê xwe yên rewa ku ji serdemê rejîmî ve hatibûn binpêkirin. Wek tê zanîn hebûna jinê di ci-vaka Erebî de hemû deman cihê qurbanîyên oli û netewi bû, tevli beşdarbûna jinê di wan şoreşande, nikarî azadiya xwe bi dest bîne. Jina Kurd hebûneke diyar di hemû warêni siyasi, mîdiya û leşkerî di şoreşa Sûriyê de hebû, dema ku bi şev û roj mil bi milê mîr an daktekin meydanen û bi yek deng banga azadiyê kîrin, dema ku çek li ser gelê wê hate bikaranîn ji aliye gelek dujmînan ve, jina Kurd bi hemû hêzên xwe beramber wan dujmînan berxwedanîyek balkêş kir. Mixabin hijmarek mezin ji keç û jinê Rojavayê Kurdistanê di rîya parastin û berevaniya xaka welatê xwe di jiyana xwe ji dest dan, lê qurbanîyan wan giha wê radeyê ku mîdiyayê seranseri cihanê pesna rola jina Kurd li hember tîrîstên xwînmij kîrin û nerînek zelal û pîroz li ser Kurdish ji bo

Berxwedan Belo

dibêjê "jin tenê bi hestêni xwe bîryarê dide" pîwîst e di mijî û hizira partîyan de nemîne, jiber ku jina Kurd idî di hemû warêni Daiş li bajarê Kobanê û reyayê li Sûri karê xwe yê rojnamevanî û meydanî li diji sitema li ser gelên wê kir, jiyana xwe ji dest da, gelek jin mina Nisan qurbanîyên mezin didin û bi sedan jinêni Kurd kar dikan ji bo azadiya welat û civaka xwe. Ne wek salêni berî şoreşê ku jin herdem binçav bû bi taybeti jina Kurd, dema ku ji tîrsa li ser malbatêni xwe ji zordariya rîjim û civakê çalakîyêni xwe veşartî dikirin. Di warê siyasi de: Tevli ku hijmara herî mezin ya partîyen Kurdi di her çar parçen Kurdistanê de li Rojavayê Kurdistanê ye lê hebûna jinê di nav partîyen û li cihê bîryarê de kêm e, li demekî ew hizira berteng ya ku

Derbarê Sirûda Netewî Ya Kurd (EY REQÎB)

Di baweriya min de gerek sirûda «Ey Reqîb» wek xwe bi zaravê Kurmanciya jêrîn maba û têkista wê nehatiba guhertin bo tu zaravê Kurdî yên dîtir, ji ber ku sirûda netewayekî ye û ne durist e ku bi sê çar rengan bê gotin, eger ji bo hêşankirina ezberkirinê û têgihiştinê be, ma gelo ezberkirina şes malikîn helbestî bi zarakî Kurdi ne hêşantir e ji ewqas tişten ku em wan bi zimanê dagirkirin xwe ezber dikan?

Şiyar Silêman

vê kurtegotarê de hin şirovekirinê bidin malikîn helbesta sirûdê û li ser guhertinê wergirandinê rawestin:

Ey reqîb her mawe qewmî kurdîziman, Naşîkînî daneyî topî zeman

Kes nelîn kurd mirdu we kurd zîndu we, zîndu we qet nanewê alake man

Ji bilî weha jî, em

dibîmin ku hin gotinê helbestê di wergirandinê de wateya xwe ya resen wenda kirine.

Em ê hewl bidin di

Ême Kurd in rengê sor û şoreşin, Seyrî ke xwênewî ye rabirdû man Lawê kurd hestaye ser pê wek dilêr, Da be xwê-

Rojavayê Kurdistanê Di Stratejiya Amerîkî De

Tevî ku Amerîka her gav tekez dike ku PYD ye (ji ber ku PKK di listeya wê ya terorê de ye), lê disan ji ew bi agahdarî danûstandinê ligel YPG dike û herdem dixwaze peywendiya wan bi vî şeweyî berdewam bibe.

Di nav du salêni dawî de, Kurd bi giştî edî bûne sembola berxwedanê li diji teror DAIŞ û radikalizma İslamist. Di ragihandina Amerîki bi taybet de, navê şervanê Kurd - ci li Başûr yan li Rojava be - hergav bi mîrxazî û dilêriyê ve tê girêdan. Di encama vê pesindana ji Kurdish re, alikariya leşkeri ji Pêşmergeyên Başûrê Kurdistanê re zêde bûye, û ji bo cara yekê, li Rojavayê Kurdistanê Amerîka piştgirîya hêzên Yekineyên Parastina Gel (YPG) dike. Ev alikari bi awayekî fermi ji dema şerê Kobanê destpê kir û heta nuha ji li gelek berên şerên YPG diji DAIŞ berdewam dike. Bi saya piştgirîya esmani ya hêzên kuwalisyonâ navnetewi bi serkîsiya Amerîkayê, YPG edî nuha gelek dever ji dest rîxistina terorist derxistine û tîrsa derbasbûna DAIŞ bo nav gelek deveren din nemaye. Ev alikariya nû ya Amerîka ji bo hêzên YPG hiştiye ku gelek kes bawerbikin Amerîka edîbi fermi piştgirîya Kurdistanê Sûriyê dike. Ev nîrin, bi min, gelek şeşbin e û dûri rastiyê ye. Ji bo ci ez vê yekê dibêjim? Heta ku hêviya Amerîka di hêzên opozisyonâ Sûri ya "nermrî" de nema, piştî ku bi miyonan li ser perwerdekirina û rahênanâ wan xerc kir, edî bû dem ku li hevalbendekî din li nav Sûriyê bigere. Kurd baştırın mînak bûn ji bo lidarxistina vê hevalbendiyê, ne ji ber ku Amerîka ji Kurdish hez dike û li berjewendiyênen wan miqate ye. Kurdish xwe weki hêzêke kariger anî pêş Amerîka û hevalbendîn wê yên Rojavayî. Di wê çaxê de jî metirsiya DAIŞ her bi wir de diçû zêdetir dîbû. Washington edî li aliyeke digeriya ku şert û mercan di şerê diji DAIŞ de daneyîne pêş.

Hêzên oposisyonâ Ereb, ewen ku Amerîka di destpêkê de piştgirîya wan dikir, gelek pêşmerc datanîn pêş Amerîkîyan. Yek ji wan mercen sereke, şerê DAIŞ û rejîma Esed di heman demê de. Ji ber ku roxandina Esed nema armanceke sereke bû ji bo rîvebîriya Amerîka, ev pêş-mercen hêzên opozisyonâ bi demê re dibûn barekî giran ku Amerîka nedixwest hilgire ser milê xwe. Û wiha ji biryara peydakirina hevalbendekî din ji aliye Amerîka ve hate hólê. YPG, li aliye din, dixwest bi her şeweyî xwe nêziki Amerîka û welatê din yên Rojava bike. Ji ber rewşa YPG û peywendiya wê ya rasterast bi Partiya Yekîtiya Demokratîk (PYD) ve, ya ku bixwe ji peywendiya wê bi Partiya Karkerê Kurdistanê (PKK) re xwedi kokeke resen e, civaka navnetewi, bi taybet Amerîka, bi çavê gunanê lê dinêre. Vêca, YPG bi hemû hêza xwe ya leşkeri dixwaze ji Amerîka re bide xuyakirin ku duristkirina peywendiyeke pê re ne xisar e. Heta radeyekê, berjewendiyen Amerîka û YPG li Sûriyê gihiştin hev, nemaze piştî ku Amerîka xweş diyar kir ku di Sûriyê de tenê tekbirina DAIŞ jê re giring e - bi kîmanî di vê qonaxê de. Lewra piştgirîya YPG û hêzên bi ser ve edî bû tiştekî asayı û "hetmi." Lê rastî ew e ku ev peywendi her di wê asta leşkeri de maye. Rîvebîriya Obama xweş eşkere kiriye ku ti leşkeren Amerîki dê neyîn şandin bo şerê DAIŞ li Sûriyê, vêca her peywendiyeke leşkeri ya Amerîka bi aliye Sûri re dê di wê çarçoveyê de be. Mebesta piştgirîya hêzêke weke YPG dê tenê ji bo xizmeta vê berjewendiyâ niştimanî ya Amerîka be. Encama vê analizê ji wê yekê tê ku heta nuha Amerîka pêş

nasîneke siyasi bi PYD nekiyî. Weki mînak, ev bûye çend car ku hevserokê PYD Salih Mislim dixwaze vîzaya Amerîki bidest bixe da ku serdana Amerîka bike, lê hîkûmeta Amerîki her car daxwaza wî qebûl nake. Tevî ku Amerîka her gav tekez dike ku PYD ne PKK ye (ji ber ku PKK di listeya wê ya terorê de ye), lê disan ji ew bi agahdarî danûstandinê ligel YPG dike û herdem dixwaze peywendiya wan bi vî şeweyî berdewam bibe. Rastî ji ew e ku Amerîka danûstandinê bi YPG re ne weki hêzêke Kurdi dike, lê tenê weki hêzêke ku şerê DAIŞ dike. Minaka heri dawi ji damezrandina Hêzên Sûriya Demokratîk e. Washington (û gelek dost û dijminen wê) dixwaze rengê Kurdi ji ser YPG hilîne. Û xuya ye ev yek ji rîberen YPG re ne pirşirîk e. Kurt û Kurmancî: di nav stratejiya Amerîka ya hember Sûriyê de, ti proje ji Kurdish re cih nagire. Heta jê bê, ewê rîvebîriya Amerîki rewşa heyî (status quo) bi Kurdish Sûri re bîparêze. Eger hat û guhertineke bîçuk di vi warî de peyda bû, dê ew yek tenê piştî hilbijartînîn serokatiya Amerîka di Nôvembera 2016ê de xuya bibe.

Di malika (4)em de: Law û xortên kurd iro tev rabûne ser piyan, ew mîna şeran in, ew rabûne da taca serê cihânê bi xwînê binexşînin û wê spehî û xweşik bikin. Di malika (5)em de: Em lawê Medya û Keyxusro ne, ola me û baweriya me her dem welatê me ye.

Di malika (6)em de: Xortên kurdan tev de herûher amade û alikar in ku xebatê di ber welatê xwe de bikin, ew herdem canê xwe gorî welat dikan ew her dem hazir in.

Tîşte balkêş di sirûda Ey Reqîb de ku her çar malikîn wê 4,5,6 bi navê gîncan û ciwanan destpê kirine (ême roley, roli kurd, lawî kurd), ev nîşana ku jiyana gelan her bi hêza xortan û çalakbûna wan tê avakirin û bilindkirin.

xwînê çawa lê vedaye ew xwîna di ber serfîraziyê de hatiye rîtin.

Di wergirandinê de pir caran cemê duyem ji vê malikê şaş tê gotin hatiye guhdarkirin ku hin

dibêjîn (xwîna wî ye me da rijan... an jî rijand), Û hin din dibêjîn (xwîna diyan an jî tiyan me da rijan), ev guhertin tev dûr in ji wate û têkista resen ya ku sirûd pê tê xwendin.

Birawo .. Yê
Koçber Ez Im..!
(3+5)

Silêman Azer

Destê te ji hevalê te û zaroka wî yê biçik re bilind dibe di kêtikên dawî de, û ev gotin careke di te ji heyina te dihejine (De oxir be hevalo....). Nisêbin di pişt bejna xwe de Qamişlo ji dimixûmîne û dîmine qûnaxek ji bîmberdana koçberan re dema ku sinor derbas dîkin û ew dibe pêka pêsi de lehiya koçberbinê de, û rî radestî beza Basê dike.

Gelo çima ev Bas filmê (Rê) yê Yilmaz Gunayî fine bîra te û cih serê xwe dicimîn li ber rûdانا koçberkinê.

Dimenê nû nikaribûn wan tabloyen ku di pîpokên te de rengin bûne biguherîn, kolanen bajar ku di bin saw û tîrse de xîz bûne, û bi tenê çîrokên kuştin û koçberbûnê axafînê nişteciyên wêne.

Sitembol, bajarê girêdayî bi gelek raman û serpêhatiyen jiyana te ve di roja Pêncemba 21ê meha Tebaxê de, di dema nîvîro de kolanen xwe ji hewildanen te re vedike.

Wê gelek veşartmîn xwe ji te re eşkere bike û gelek wê bîminîn ji taybetmînîyên wê, ew diyar namîn.

Tu li taxa Ekserayî li ber dergelê istegeha mitroyê pêrgî rîberê xwe dibe, û li mala wi bîcîh dibe ji ber ew bi tena xwe ye û hîna jîn ne-aniye.

Danê êvarî pişti tu bîra xwe berdide û parîk nîxwe, tu dixwazî vî bajari ji nêzîk ve bibîni.

Li wir li çayxanen wî tu derbasi jiyana qaçaxçîyan dibî, pêrgî hemî listik û derewen wan dîbi.

Ekserayî, kolan, çayxan, xwar-îngehî, bazaran wê kiwara mîşa ye, cihê bazar û damîstandîne ye di navbera qaçaxçîyan de û kesen ku dixwazin ji wir nya derketinê ji xwe te bibîni.

Bazar cihê kîrin û firotina mirova ye, û her rîber buharê fine kabokan. Bira bi Xwedê tu bêtir ji nîv demîmîrê pê ve nameşe, di dema ku ya rast ew e ku bêtir ji deh heta pazdeh demîmîrân bimeşin, ne av heye ku tu derbas bîki û ne ji polis, lê tu hemberî her tişti dîbi di wan nyan de lê ve yekê nabejin, bira me rî kîniye, û bi tumbelan em ê we bigînîn ser sinor.

Bira em mirovan bi Kemyonan dîbin, û Kemyonan me wek hotêleke çar stêri ne her tişti te de heye, ev rast e lê tu pêdiyîve mirovantîye di wan de tune ne û veji nabejin, vece destû lingîn xwe bixe ava sar de û xwe bispêre Xweda.

Ü bi vî sêweyi meydana Ekserayî vala nabe ji koçber û nêçîrvanen wan, serekî dijwar di navbera wan direndeyan û wan nêçîren bêçar e û hêvidar de lidar e.

Ew pîrepind tevînîn xwe li dora wan rebenan dihûn, her yek ji wan qaçaxçîyan endameke di xeleke mezin de ji bazîganen mirovan.

Rojane bi sedan kes derdikevin di dema ku du sed dikevin şûna wan de.

Roj derbas dîbin û tu dîbi parçeyek ji wan çîrokan, te berê xwe daye welateki ku kêm mirov berê xwe didinê.

Rojane tu pêrgî gelek dost û mirovîn xwe dîbi yê ku li rîberan digerin ji bo derketinê, û tu li cihê xwe dimîni tu bîyî istegehek di navbera çûn û hatîne de, û deşten te westiyan ji bilindkinîn û xatîrwestîne.

Tu dîbi windayek di kolanen Sitembol de, tu bêhêvi dîbi bi derbasbûna rojan re, lewma tu demen xwe bi gera kolanan dibûrîne.

Welat Helbesta Min e

Welato: Çendî tu di hiletê dayika min de afiriye, bê dengiya te mina seqa goristana paş mala me, gasina nava gund û zaratoya min ya eware, çarîka diya min ya sipî, sîrgûniya min ya regîredan tîne bîra min.

Welato: Gurên beybaneyan bi cî û war in, pezkoviyen serê ciyan xwe di şikeftan de diparézin, sîrsîrk, kêzik û kurmik bi daxgehîn, pisik û kûcîk bi malik in, gîrikîn siwar û peyader bi mûristan in, teyrik û tilür bi hêlin û lûs in, hemî zindiwarên bej û avî bi ayistan û welat in, mixabin li gerdünê tenha ez û tu giraw û goryen bêxelat in.

Welato: Ji guhêñ xwe gaziya te dibihizim, ji herikîna xwinê halana pakrewanan dinivîsim, bi çavêñ serê xwe dibinim keçkaniya kulilkê binpê dibî, şahdamarên ziman ji cerg û milakan têne bîrrîn, bav û kalêñ me ji bi nan û xuya te payeberz û rûmetgewre xwendî bûne.

Welato: Bo xatirê te min temenê xwe kiriye buhayê peyvî, loma bi dilbarî hewl didim ku omîdan di rûyê perîşanîye de hildim, tovê hêviyan di zeviyen hêwa de biçinim, min soz û peyman daye ku termê dirokê raguhêzim, ji gîyanê wê zimanê dayikê derxînim, reng, deng û dimenê nexşeya te, di rûpelê zérîn de bicivînim.

Welato: Ji mîj ve min razekî giranbuha di sîngâ xwe de dil hilaniye, ji zarokîya xwe ve soz û peyman da ye ku coteke kew kedi bikim, li ser zimanê mine ku ji te re bîbêjîm rûmeta min di payebilindaya wan herdû memikîn şîyar de hêwîriye, dixwazim li ser pişta hespê boz dest bavêjîm her çar keziyên te, aştiya cihanê, azadiya mirovaniyê, deriyen girtîgehan bişikînim, hevsarên zînatkaran destekî xwe bikim.

Welato: Gelo heye ku tu di hez-kirina min de bergûman bi, ango tayê ez girtîme û di evîna te de di-arim, mîna eniya lat û zinarêne te min serê xwe hildaye, min helbesta xwe di pesnê te de bi rîstên kêşesazî hûnaye, xumîna xîlxalêner zîtiyalît biser de berdaye, di nava mijankêñ xwe de tenha tu rapêçaye.

Welato: Tişte ku dixwazim di biwara te de bîbêjîm, dê çawa şîrove bikim, hêviya min e ku tê li min bîborîni, çiku nikarîm hezîna xwe eşkere bikim, tu ji weke minzanî ku em herdû bi hev re dil û girawen yek rekehêne.

Welato: Careke din bîborîne ku ji aş û bajar diaxivim, ku hindeki bejeyen min rîj û kelê bin, çiku ez ji mîna te ba û bahoz bi min dileyizin, mîna Declê û Ferat hatime, sêt û şeyda ji kaniyên gelîyen herdû pêşîrên Ararat serberjêr herikî me.

Welato: Çendî ku geşt û seyranê li bax û parîzen te dikim, şâhiya xwe li ber bejn û bala te, henasen rûyê te, di nîv wan keziyên hûrûrhûnayî de, kîrasê melesî û qesebzîrin de, li ser rûpelîn şînesayî mest û noşdar xîmava rengan bi ser xwe de dirijînim.

Welato: Xwedê nenasan, Dirakolayen ziktiler, kose û berko-seyan em bi hev de pîjîqandine, di bazara xurîfîyan de min û te dikirin û difiroşin, di bê dengiyê de û ji xayiz ve te ji dimirîn, gaziya te xemsar dikim, hana te deng-girtî dihêlin, gîlinameyîn te di pêcanokên jîbirbîyi de, ta ku dêmîn wan di kuncikên tarî de bêne guhertin.

Welato: Xweziya min bûku pêçeka pîrsen xwe bêyi zêrevaniya çavpêlan li ber te

vala bikim, hevgariyên ku min bi te ditine bi tîrutesel verêjim, min dê pîrsa Kurdîn ku zindanê temenê wan qesifandîye kiribana, min dê pîrsa heval û hogîren ku dibin îşkencîye de şehîd ketine, min dê pîrsa mebest û armancen ku lorikê de bergor bûne, min dê pîrsa zerîyen hoza xwe yênu ku bi zarokî keçkaniya wan hatîye quraftin, zimanê ku talan bûye, hezâren pakrewanan yênu ku di goristanen nependî de binax bûne, di bin kîlén bê nav de wenda ne, min dê dirok li ber dadgeha mirovaniyê sintaq kiribana, min dê lingê bersivê bixistina soleke teng, govan û celawîn herdû tewanbar kiri-bana.

Welato: Bo xatirê te min temenê xwe kiriye buhayê peyvî, loma bi dilbarî hewl didim ku omîdan di rûyê perîşanîye de hildim, tovê hêviyan di zeviyen hêwa de biçinim, min soz û peyman daye ku termê dirokê raguhêzim, ji gîyanê wê zimanê dayikê derxînim, reng, deng û dimenê nexşeya te, di rûpelê zérîn de bicivînim.

Welato: Çendî dagîrkeran hil û mircanen ser sing û beren te firotine, finasen geni û kiryarên kîrît bi te kirine, bazara bitiran li ser xaka te kirine, Aş û Kanî paytexta ciwanîya te bûn, û vaye iro nêrgiz li ser peravêtu te çîlmisine, xabûr û ceqceq qirik ziwa mane, deşt û çiyayen te, dar û baxistanen te tev mane jînbî.

Welato: Hewl didim ku bo te wêjenivîse helbeste bîm, keçkaniya Kurdevariye ji sixtekaran biparézim, çîrokê ta bi derzi vekim, bizmîka devê xwe bişikînim, hov û Dirakolayen dirine yêni dirokfîroş ji deverê biqewîtinim.

Welato: Sal bi sal evîna te li dil bêtir dibî, bi pîrsen evîna te hatîye holê, û bi heman pîrsen dê bi dawî ji bîbi, hest dibim ku îsal tu di dilê min de nişteci büyi, nasnameya penaberîye di sersalê de daye min, vêca ez e te li ser zendên xwe hilgîrim, te di bin basken demsalan de bi-parêzim.

Welato: Li min negire ji ber

ku min diya xwe nedîtiye, ta ku gîzînên xwe pê bikim, ji kaniyên te fêri şertipen ziman bûme, li dibistana te perwerdeyî hesten netewi bûme, ji gupgupa dilê te min reseniya xwe nas kiriye. Lê pir daxe Welato tişta ku iro em gelekî tê de serfiraz in perçebûn e, tenha em di hevgarî û felaketan de dibine yek, pêşewayen siyasi çanda wekhevî û dîmuqrasiyê ji rézikîn civakî destnîşan kirine, timî xwe ji kolanê fer dikim, xwe ji civakê diparézin, ezmûneya çanda şofonizmê û sitemiya rîjîma totalitarî rîbâz kirine, kilçivîn xwe di kilda-ka komera hestiyen bay û kalan de dakirine, tenha birfinê tev radikin, dijheviya navxweyi gurtir dikim, demdar mane gi-râwa ramanen paşverû, ciwanîya hevdîm ya serdemâ çerxê 21ê di xwe de pîr kirine, li nîv goristanen xemsar hêj gûftugoya xurt û qelsan dikim.

Welato: Ji nû ve li xwe mikur têm ku tu welateki bê hempiyi, mirovîn ku nan û xwîya te dixun miletekî aştixwaz û bêziyan e, éca li min bibexsine ku poşmînîya xwe eşkera dibêjîm, çi kiryar û helwesten hisgeli û nepêşîwar ku min di mafê te de

kirine, baş bo min çesiipiye ku hezkirina te herdem berevaniya pendê kiriye. Welato: Li min bîborîne ku min nîzânî ewqasî hezkirina te pir derbirin û kûrivate ye, hin caran kembîrî min dike gwizan, carin dîtirê saw digirim, hin kîliyan disêwirîm ku seqa metirsinê min dirapêce, reş û pesen nependî érisan tînin min, loma tund arezûyek zîxtê dide pendê ku ji te bibexsînim.

Welato: Evindarim, tiyê te me, tenha şîrava kulilkên te kela min dişikinin, ewr û xunav devê min sil dikim, avdeyîn ronahîye û seqa tenahîye, bişkojîn avis li ber tîna rokê noşdar vedîn.

Welato: Tûcavu te zindan kîrime, xweziya min kariba bi çavêñ evindaran nexşeya cihanê xwendibana, qeyd û zincirîn girtîgehan bişikîndina, bost bi bost sinorîn parzemînan bipîvana, li ser hemar tabloye, li ber bejn û bala wê min ji xwe bi rokê re liba kiribana.

Welato: Evindarim, tiyê te me, tenha şîrava kulilkên te kela min dişikinin, ewr û xunav devê min sil dikim, avdeyîn ronahîye û seqa tenahîye, bişkojîn avis li ber tîna rokê noşdar vedîn.

Welato: Tucavu te zindan kîrime, xweziya min kariba bi çavêñ evindaran nexşeya cihanê xwendibana, qeyd û zincirîn girtîgehan bişikîndina, bost bi bost sinorîn parzemînan bipîvana, li ser hemar tabloye, li ber bejn û bala wê min ji xwe bi rokê re liba kiribana.

Welato: Tucavu te zindan kîrime, xweziya min kariba bi çavêñ evindaran nexşeya cihanê xwendibana, qeyd û zincirîn girtîgehan bişikîndina, bost bi bost sinorîn parzemînan bipîvana, li ser hemar tabloye, li ber bejn û bala wê min ji xwe bi rokê re liba kiribana.

Welato: Tucavu te zindan kîrime, xweziya min kariba bi çavêñ evindaran nexşeya cihanê xwendibana, qeyd û zincirîn girtîgehan bişikîndina, bost bi bost sinorîn parzemînan bipîvana, li ser hemar tabloye, li ber bejn û bala wê min ji xwe bi rokê re liba kiribana.

Welato: Ci gava ku dîroka te dixwinim, kela girî li min radibi, bixwe hest dibim ku li vê radeyê bê dost û yawir im, di nava herdû çengen te de bê war im, hemî balend bi lûs û hêlin in, tamî bi asîman em jê bêpar in, dilê min xwin jê diwerive, çiku dişanê dîroka zarotuya min bêriya hésirîn gîryanê kiriye.

Welato: Rajorî dasikên simbilên te, mîna keleka vewestiyayî, mîna balendê mişext li iskeleyekê digere, siya banekî xûm dike ta ku dibin de bîhewiri, ji neçari dipîrsim gelo cîma para gelê Kurd li xemginiyan ketiye, gelo çawa û ji ku ve hatîye, ji kijan dîrokê givalekken erwan hésirîn girî bi ser Kurdan de barandiye.

Welato: Çendî pê bawer im ku hésirîn me dê omîdan li dîrokê şîyar bikin, dê şîhîna hespê Mitani li dora úcaxa Zeradeş xêzîka Êzîdiyan çêbiki, dê tevrikê karker seqa biki, li déranê bawesê gurtir biki, di simbilên genim yê bêrin de, di şal û şapîken kurmanci de, li ser devê birinê, di rûmetâ cil û bergen jîn Kûrdî de, li ber tîfîka evsanî, di şevbuhêrîn zivistanî de, di çîrokên dapîran de, di pendê berya de, di himêza çiyan de, di nîv baxen gulizaran de, civanê min û te bi jiyanê re heye. û her welat çaverê ye.

Welato: Li min negire ji ber ku min diya xwe nedîtiye, ta ku gîzînên xwe pê bikim, ji kaniyên te fêri şertipen ziman bûme, li dibîjî ola min ji hemî olan dirustir i, herwe teqez dikim ku xwe ji hemî olan fer dikim, dema ku dibîjî partiya min û hew, hinga bêtir nasnameya xwe di Kurdevariya gişti de kêmînixtir gewde dikim.

Welato: Kurdevariya ku bîhêle siberojê lê gul vedin, simbil li ber sura nermebayê hêwa semayê bikin, çav di seri de bikenin, balendê mişext û bêganeyen penaberîye li maxen xanîyên xwe vegeerin, minareyên mizgeftan, zengilênen kenişteyan, çendek ji ayetîn Zendavesta bi awazîn kevoka aştîyê re bikin halan û dengin e.

Welato: Dûrbuna te zindan kîrime, xweziya min kariba bi çavêñ evindaran nexşeya cihanê xwendibana, qeyd û zincirîn girtîgehan bişikîndina, bost bi bost sinorîn parzemînan bipîvana, li ser hemar tabloye, li ber bejn û bala wê min ji xwe bi rokê re liba kiribana.

Welato: Evindarim, tiyê te me, tenha şîrava kulilkên te kela min dişikinin, ewr û xunav devê min sil dikim, avdeyîn ronahîye û seqa tenahîye, bişkojîn avis li ber tîna rokê noşdar vedîn.

Welato: Tucavu te zindan kîrime, xwezi

Rojnameya "Bûyerpress" Dosiya Kuştara Malbata Remezanê Kabrêş Vedike(5+6)

Bi Ci Gunehî Hatin Qirkirin..?! (Kuştara Winda?)

- Ú niha Şérin birinadar e xwe di bin xiftanê diya xwe de veşartiye ú Mérdesar xwe di kozika mirîşka de veşartiye ú rondik weka pêlê baranê ji çavê wî dixindirin ú Newroz bi ser dev de ketiye ú nema liv jê çêdibe ú çavê wê li rîya ku hin herin bi wê ve wê ji nav wê xwinê derxin..

- Tê gotin: ku şeş tiving ú hin perê wan, pere ji Dolar in ji bili perê Sûri ú li gor gotina hin kesa nêzîki tenekek zêrê di mala Remezanê Kebreşde hebû ú gelek zêr bi pirekê wan ve hebûn yê çûyî ew ji ji qirika pirekê wan vekirine ú bidizi bi şûn de vedigerin bê ku kes wan bibîne..!?

Yûsiv bavê Hemze ji ji qubala nîvîna derket hate ber derriye odê guhê xwe da ser hewşê. kâlikî ma sekini tu pêjîn nekirin, ji odê derkete hewşê careke di guhê xwe pêl kîrin pêjîna kesi nekir, çû ber derriye hewşê sekini guhê xwe da ser celdê bisteki li wir ji ma sekini tu bî pêjîn ne ji hewşê ne ji gund nayê. maleka kerr e gun-deki kerr e pêjîna kesi ne ji gund tê ú neji ji mala Kabrê tê.. Yûsiv bavê Hemze ji kerri de ú bi hisiyari derriye hewşê vekir serê xwe di ber deri re derxist weka diza li dora xwe meyzan li celdê meyzand pêjîna kesi nayê celde nêvirti vale tariyaka bi tîrs mirov pêşîya xwe dih gavan nabine.... Yûsiv bavê Hemze, li ser qelebîka rûnişt destê xwe da ber çavê xwe celdê meyzand tu pêjîn nekirin.. da xwe rabû bi diwêr ve çû ta ku gîsa kosera xénî sekini careke di guhê xwe da ser gund lê tê bejî qey tu li nav guristanê yi şeniyê gund ketine xewa déwa.... Hemî di malê xwe de li ber sopê xwe, di nav zarokê xwe de rûnişti ne.... Yê ku bi zarokê xwe sa dibe ye ku çîrok û çîvanaka ji zarokê xwe re dibêje... zarok guhdariye li dê ú bavê xwe dikin lê ew nizanîn ku mala cîranê wan mala Mérdesar ú Newroz ú Şérin hatine qirkirin ew mane sêwi û wê bi deriya bik-evin û nema careke di ew bi hev re dilizîn.. Ú niha Şérin birinadar e xwe di bin xiftanê diya xwe de veşartiye ú Mérdesar xwe di kozika mirîşka de veşartiye ú rondik weka pêlê baranê ji çavê wî dixindirin ú Newroz bi ser dev de ketiye ú nema liv jê çêdibe ú çavê wê li rîya ku hin herin bi wê ve wê ji nav wê xwinê derxin.

Caxê ku Yûsiv bavê Hemze pêjîna kesi nekir careke di vegerya li hewşê gera rahişte qetek darê direj ji bin texkê ku li hewşê bû kire bin cengê xwe de ú berê xwe da Qamîşlo... her cend gava diçe li piş xwe dimeyzêne tiştek xuya naake careke di kuli kuli diçe lê çavê tîrsî ye çîçek dişire ew gazekî dîlîçenê û disekine li dora xwe dimeyzêne carna xwe berdide erdê li dora xwe dimeyzêne dema ku pêjîna kesi naake dide xwe dixwaze zû ji gund dûr bikeve. Yûsiv bi di kîferateki de bi rê ve diçe him ji tîrsa ku hin wi bibînin û him ji tîrsa ku Kemalo ú hevalê xwe wî bibînin û werin wî timam bikin. Yûsiv ji malê dûr dikevi hevalê xwe yê rîya direj hevalen bi hev re soz dabûn ku wê bi hev re bin û dev ji doza xwa bernedîn yan bi hev re bimrin û yan bi hev re bi ser bikevin. Yûsiv bavê Hemze hevalê xwe li şûn xwe hîstîn di nav agir de bê ku zanibe kî sax e yan ki hatiye kuştin? Pişti ku Yûsiv ji odê derket Heybet pêjîna wi kir zanî ku yek ji nav hevalê wi yan hin ji mala Kabrê sax manje ji xwe re got: bas e wa yet çû bêgoman wê hîna bi me ve bişîne... Ji lewma wi ji hêdi hêdi xwe ji bin gewdê kuştiya ku wî xwe dibin wan de veşartibû bi ci kulo hali derxist û bi destekî rûviye xwe girtine ú bi destekî di qûnixîji ji odê xwe gi-hande ber derê eywanê... dema ku ew giha berderê eywanê lê zikê wî hemî vekirîye xwin jê dîherike.... Sireka cemidi lê da bû şîşeşiqe diranê wi

Muslim Yılmaz

Şikri R. Kabrêş

Henîfe R. Kabrêş

Xoşnav Kabrêş

Kawa K. Kabrêş

teneket zêrê di mala Remezanê Kebreşde hebû ú gelek zêr bi pirekê wan ve hebûn yê çûyî ew ji ji qirika pirekê wan vekirine ú bidizi bi şûn de vedigerin bê ku kes wan bibîne..!?

Welat tê odê, xwe li ser hesanê pişte direj dike ú tîreyê odê ji xwe re dibijmînê, xwe bi wan mijol dike lê dergûşa Mérdesar diqilibe di wê kîlîye de. Welat dibîlçene şîpiya di cihê xwe de disekine wek şes bi destê wî bigrin ú wî rakin şîpiya

Lê dibêjin Xwedê ew ditine ú dizane ew kî ne lê ji xwe iro deynake çimkî bêhna Xwedê fereh e ji ya mirova pîferetir e. carna tê gotin ma gelo ew

ji mirova tırsabû nedixwest mirova bibîne baweriya wê bi mirova nedihat wê ji xwe re digot: mirov hemî wek hev hov in ú bê bext in ji lewma nema dixwest ku ew mirova bibînê ú heger ku jê were nema xwe şanê mirova ji dike. di bin guhê kirâsa diya xwe re li wan kesa dimeyzand şeqseqa diranê wê bû ditîrsa ku wê bibînin wê ji bîkujuin. Lî ew kes nehatîbûn kuştinê û ne ji hatîbûn bi kuşti û bîrîndara ve. Mebesta wan başqe bû ji ya ku Şérinê pê diramiya ji lewma ew a haj mirî ü saxa nebû tenê ew hatîbûn cegeki ji xwe re ji mala wêrankiri bikin beriya ku roj wan tayê xwe yêñir zirav li pêşîya xwe bişîne û kuştar xuya bibe.

Ka em binîrin rewş a Welat di wê

hevalê xwe re gotiye we ha ji arvên hebe..!?

Hevalen wî yên li odê ne jê re dibêjin were riûne metirse tiştek bi maliyên te nayê mane me ji hevalen re gotiye: we ha ji ês hebe hûnî tenê mîvanan bavêjin ber ferês çenâbe hûn gotineki ji gulê girantir ji xwediyê malê re bejin. Dûv re heval dizanîn tu li virî ma wê cawa dê ú bavê te bavêjin ber ferês yan wê gotinek nexwê ji wan re bejin hema bila dilê te di cih de be were rûne ú lingê xwe bixe di nav avek cemidi de...

Lê Welat bi van gotinan razî nabe nikare xwe razî bike ú li cem hevalê xwe rûne. Welat diçe vi serê odê tê serê di yê odê, ú çıxarê ji çıxarê vê-

de ne ji xwe re dibêje xwezi min bi we. Ew ji xwe li ser cihê xwe dirêj dike lê xewa wî nayê xwe diqulbine ser pişte çavê wî digre maliyên wî têne ber çavê wî ku fixanê jê dixwazin? dide xwe dirabe ú li ser kîleka çepê xwe dirêj dike hedara wî nayê xwe dide ser kîleka rastê hedara wî nayê... dirabe diçe ber pencerê disekine ser ê xwe dide diwêr çavê xwe digre birayê wî xweba wi bavê wî têne ber çavê wî, serê xwe ji diwêr dûr dike xwe dizivîrêne pişta xwe dide pencerê.. di guhê wî de wek qireqira zarok pîrek û dengê gula çê dice, destê xwe dide ber guhê xwe ji odê derdikeve hewşê li hewşê çixareki berdişidîye li nîvê hewşê diçe ú tê.. ji deriyê hewşê ta bi deriyê odê bi gava dîjmîrê hîjîdav gû nîvî derdikevin lê ji gavê xwe bawermake carek di ji deriyê hewşê lê vê carê bi gavin wek hev dest bi hijmarê dike ta ku dîghê ber derê odê lê vê carê pazde gav derdikevin ji xwe re dibêje ev ji nerast in ka ez ê careke di bîhîjmerim lê ew dike ú nake nikare zanibe ka hewş çend gav in.

Welat dev ji hijmara Başûr û Bakur berdide dibêje ka ez û Rojhîlat û Rojava bîhîjmerin ka ew çiqas... diçe xwe dide diwêr Rojava bi Rojhîlatê çû ta ku li diwêr sekini pîst û nih gav pê re derketin careke di wi ji xwe bawer nekir ku hijmara wî rast be.. rabû ji Rojhîlat berê xwe da Rojava ta ku careke di li diwêr sekini lê carê si sê gav derketin ji xwe re got: Ev ji nerast in. Welat ma di vê rewşa wêran de ta berê sibîhê hin ew li ser darê linga ye, xew bi çavê wi nekiye ji destpêka şevê ta fecra Xwedê Welat li ser darê linga ye, diçe ú tê carna diçe li hewşê li ber wê sîra bayê kur disekine lê tebatâ wî nayê tê xwe li ser cihê xwe dirêj dike, çaxê ku gulek li yekî ji maliyê wi dikeve gyanê wî li hev dikeve. Welat ji ser doşekî dihîlçene, ú berê xwe dide hewşê li hewşê diçe ú tê.. diçe derê hewşê vedike destê xwe dide ber çavê xwe li pêşîya xwe dimeyzêne, tiştek di wê tariya şevê de xuya nake. Disekine guhê xwe dide dimiyâtê ji xwe re dibêje dibe ku dengê lingê wan were yan reşê wa xuya bike wele ev dereng man ev çîma wîsa man ta niha ci dikin. lê tu pêjîne nake careka di deri hêdîka dike ber û vedigere odê li ser keviya doşekâ xwe dirûdine çixareki vêdix, cend mîza ji hinavê xwe li çixara xwe dide dûyê çexarê tev dadiqirtine wi zikê vale.

Gule li Azad diketin Welat li ser cihê xwe dîhîlçenî dida xwe di odê de diçe ú tê, dibû kufekufa wi careka di derket hewşê li ezmanâ dimeyzand, ezmanek tarî ewrin nimiz, bayeki cemidi fizefiz ji tê, dengê kuçikan ji dûr ve tê. Welat guhê xwe pîl dike dide ser wi dengê ji dûr tê ji xwe re dibêje dibe ku ev ew bin. çixara destê xwe davêye yeka di vêdix û xwe dide pişta deriyê hewşê, çixara xwe nîvco dike, ew dengê tê birin.. Welat tê odê, xwe li ser hesanê pişte dirêj dike ú tîreyê odê ji xwe re dibijmînê, xwe bi wan mijol dike lê dergûşa Mérdesar diqulibe di wê kîlîye de

ku bûn di wê bobilatê de ketin malê û diziya wa kirin? Hin dibêjin ev xelkê Cimikê bi xwe bûn lê hin di dibêjin na yê ku dizi kirin Kemalê Serxwêş û hevalê xwe bûn.. pişti ku çûne ji gund dûr ketine carek di li malê vegeranê û diziya wa kirine. Lê tê gotin çaxê ew û ku ji bo diziya mala kabrê derbasî hewşê bûne Mérdesar li kozika mirîşka de bi wan hisayave û ji wî weye ku ew diya wî ye wê were bi wî ve da ku wî ji nav mirîşka derxe? Ú Newrozê ji bi xelbexelba wan hisaye lê wê di qurcika odê de cilikek bi xwe de kiribû yê ku biçuya di ser wêse bisekîniya ji wê nizanîba ku mirovin di bin wê cilikê de hene. Lê Şérinê xwe di bin kozika mirîşka de bi wan hisayave û bi xwe de veşartibû beriya ku ew kes derbasî hewşê bibin Şérinê ji bin kozika mirîşka de bi wan hisayave û bi xwe de derketibû ji bêna xwinê nema debor dikir le çaxê ku dengê deriyê hewşê hat Şérinê careke di xwe avêt-iye bin kozika mirîşka de bi xwe û çavê wê mane li deriyê hewşê.. Şérîna nazik

şevê de çibû û ci dikir li Serxetê ji ber ku li gor gotina kurê xaltika wi Welat dizanî wê di wê şevê de bi ser mala bavê wi de bigrin wîsa hatiye gotin.

Welat û sê hevalê xwe li benda vegera girûpa çûyîn binxetê ka wê kengî ji binxetê werin ka wê ci bi wan re çebîi ye ka ci kime..? Ka wê ci nûcaya ji wan re bîmîn? rê hîneki dûr e, dîniya şili ye, zivistanek zor e. Welat û hevalê xwe wek ku li ser agir bin bendewari pir nexwê e mirov tevli hev dikeve rewşek dirûni de.. Welat di odê de diçe ú tê tebatâ wi nayê, giyanê wi wek nîrîya nav avê diçe ú tê hîngî hevalê wi jê re dibêjin were rûne lê Welat nikare

dix... carna dûyê çixara wi dibe weka mûki zirav û xwe li qirika wî dipêçe carna weka gula dibe parce parce ji hev dikeve li nava odê belawela dibe bîneka ne xwes jê tê li ser serfê Welat dixe zilomat dibe kuxtekuxta wî çixarenâ du mîza lê dixe wê davêye, yekî di vêdix diçe ber deriyê hewşê li ber deri disekine careke di bi sun de vedigere. derdikeve hewşê li hewşê diçe ú tê vedigere odê diçe xwe li ser cihê xwe dirêj dike, lê dike û nake hedara wi nayê, her ku gulek li bavê wi yan li yek ji maliyê wi dikeve gyanê Welat diheje, tevzîenôr ser û bîmî wi dîgrin. Welat wek mareki jehir xwarî lê hatiye dike nake jibira wi naç... heyaceki Welat gitirye sed raman ne wek hev dikevin serî wi hin dilê wi xweş dîkîn lê himê di wi ser serki li erdê dixin, herdû hevalê wi serê xwe danîn pixepixa wa yî ketine xewa şérîn, raza ne, ne li min e ne li te ye, ne xema wan e. Welat diçe di ser wan re disekine li wan dinêre di ci xewê

Welat dihilçene şipiye di cihê xwe de disekine wek şes bi destê wî bigrin û wî rakin şipiye.

Devê wî ziwa dibe nema dikare çixarê vexwe gewriya wî bi hev ve dimine wek ku ji dih rojan de av venxwaribe hinavê wî diciqciqin, di wi çili de xwêdaneke avête ser riyye wî, recfeli kete himavê wî, damarê wî sist bûn nema linga xwe di bin de girt. Welat hêdika li ser keviya doşeka xwe dirfûne destê xwe dike di bin çena xwe de çavê wî li hewşê ye.

Melayê sibê bang da bû, qjeqija dika qebeqeba kewan, li wa qelaçê li derdora gund. banga sibê nişana hatina rojê ye rojek nû bûyîren nû bégoma nêzik wê nûcê heger xweş tû heger ne xwes bighin destê Welat û hevalen wî di ser e vê sibîhe de. bû oreora çelekan dinya zelal bû, dengê deri hat, hîn hevalen Walet razayî ne, ew tenê maye şiyar li benda arvên e lê giyanê wî tev dilerize heyecanêkî ew girtiye. Welat bi bazzan çi deri vekir ji wi weye giripâ Kemalê Serxweş e? Lê dema ku deri vekir heval in di derbas bûn, ne yê ku çûne ês.

Welat ji wan pîrsî ka çawa çebû heval ji ês hatin arvan hêran yan na? Xelil li Welat vegeran jê re got: Belê heval ji ês hatin?

Welat bi deveki li hev diherbile got: E ka bêja ka ci çebû işele silamet in xuya dike Welat newêre pêşî pîrsa malbata xwe bike ji lewma pêşî pîrsa giripê kir!?

Xelil got: heval hemû bi silamet vegeran.

Welat got: tiştek bi maliyên min hatiye?

Xelil got: de ka em herin mal de rûmîn, em ji lingan ketine em ji te re bejîn bila bîhna te fere be? Tirkêni ji dilê Welat hat, lê newêre deng bike, da pey wan çûne odê lê giyanê wî tev dilerize nikare şipiye bisekinê, rengê wî wek yê miriya, lê hatiye xûsiyê gewriya wî girtiye nema dikare daqurtîne. Ew havalek razayî ji ji xew şiyar bûn silav li hev kîrin rûnîstîn. çavê Welat li devê hevalê wi ye, di hinavê xwe de wek nériya nav avê diçê tû tê ...Xelil dest bi axavtinê kîr li ser netewê tû rola wê çiqasi bandora xwe dike çiqas malbat hene mal tû canê xwe bi gorî welatê xwe dikin, minakek ji vi welati anî yek ji welatê di anî bê ku ew zanibe ka ew minak rast in yan na ji ber ku wi ji devê hevalê xwe bîhistîne. Welat nema xwe girt jê re got: heval ka niha ji min re bêja tiştek bi maliyên min hatiye yan na?

Xelil got: hevalê Welat em dizanî tu hevalek hêja yi bê pesin tu canfidâ yi, mixabin maliyên te hin ji wan hatin kuştin lê ez nizamîn ki ne tu dizanî geleç cara mîrov tişte piçük têxe qurban ji bo yê mezin yanî mîrov mala piçük dixe qurban ji bo mala mezin! Mane tu dizanî me teva dev ji malê xwe, diyê xwe, bavê xwe zarokê xwe berdaye ji bo welêt... Lê wek ku hevala ji me re goti, wan bavê te ne kuştiba wê bavê te ew bîkustana ji ber ku wan ji bavê te re gotiye em hatîne mîvanen te bibin? Tu kare me bi te û zaroken te nîne, tenê em hatîne mîvanen te em hêvi dîkin ku tu wan bîdi me, em ê wan bîbin Serxetê. Dibe ku em wan bîkujin tû dibe ku em wan nekujin, lê bavê te ji wan re gotiye: Lingê min li ser lingén mîvanen min e. Dema ku hevala xwestiye wan bi zorê ji mala we derxin mixabin bavê te demance li wan kîşâniye, yan divibû bavê te hevala bikuje yan divibû heval wi bîkujin. hevala li malê reşândiye, em nizamîn dibe ku bavê te bi tenê hatîbî kuştin ez nizamîn wek ji min re hati gotin ez ji te re dibêjim. Em nizamîn ki hatiye kuştin lû ki nehatiye kuştin. Hevalê Xelil ziq li Xelil dimeyzîne dizane ku ew derwa li Welat dike. Lê ma wî Welat çi bike. hevalê wî li ber dilê wi dan ew birin li nav hevalan gerandin, dilê wi xweş kîrin, bi xiroşan wi listin, hestê wi bîlîn kîrin, jê re dane xuyakirin ku ew ê ji wan re bibe simbol tû ew ciyê samdaryê ye, ew derxûnki qulibandin.

Welat me bû Welateki di mal ji bîra

nibin ew li ku de xêni ye.. kuxuka xwe di zikê xwe de diqumîcêne. Vîzvîza ba yê û miremura baranê xurexura ewran, seqseqa belediya. ode dibe roni. Şîkri xwe daveje erdê da ku wî nebomin. Beledi disekine, Şîkri dide xwe û xwe dide diwêr hêdi hêdi ji vê qurcikê ta qurcika di vî rexî rexê di gule li dora wî dikevin. Şîkri nêzîki deriyê eywanê bû lê ew li yeki hiltepili, çavê tîrsê ye û tarî ye. Şîkri kete erdê dema ku ew kete erdê bi rexê pencerê ve çû lê bi lez da xwe rabû. Rabûna ku Şîkri rabû yê li hewşebû ew dit û pazde-bist gule li devrûye wî xistin, devrûye wî ji hevxitin, nema Şîkri hate naskirin ji lewma dema ku giyanê xelkê Serxetê birin giyanê Şîkri ji bi yê Serxetîya re birin ji wan weye ku ew birayê Yûsivê bavê Hemze ye hingi devrûye wî xira bîbîn, kesi ew nas nedikir.

Yûsiv Bavê Hemze ji hewşê dûr ket, lê ew nalin ma li pey wi, nalîna hevalen wî hevalen réya dîrê, dengê zarokê tû dibêje dev ji min bermede, were bi min ve, were li min vegere, ez paşeroja te me, welatparêzo tê wisa welêt rézgar biki, ez yek ji welêt im, tê çawa min di vê rewşê de bîhîle û here, ev e welatparêziye te?

Yûsiv destê xwe datine ser guhê xwe lê deng di nava teliyên wî re derbası guhê wî dibe, jê re dibêje. Vegere, were, ez hevalê te me baz nede, me ne ev soz bi hev re dabû... Soza me ji wisa mestir e...

Em hevalen réxistimekê ne, réya me dîrê e, li vi nasekine tu heri yan tu neçî wê réya me bimîne hîn dawîya wê nehatiye. li min vegere were bi min ve. Ew deng jê re dibêje ma ev e hevalitya me, ma kani ew sozê ku me bi hev re dane ka hevalen réya dîrê ka Kurdistan, ka hevalti, ka kurdistî? Were min xilas bike baka bînîya bi vê kuştare bîbîhize li gundiya bike, qîr dev ji min bermede me nehêle di vê rewşê de, em ê bîmîn tâ roj li me derkeve û gundi werin bi me ve.

Lê Yûsiv "guhek kuriye serad yek kuriye bêjîn" û berê xwe da bajarê

Qamişlo û bi sün xwe de ji nameyêzene. Gule li teliya mezin ya lingê wî ketiye, tevli wilo ji ew bi bîzand dîce wek ku tiştek bi lingê wî nehatiye, ji ber ku çavê tîrsê ye û wi mirin li ber çavê xwe dîtiye, çole berê wî li bajarê e, wê xwe bîghîne mala keç apa xwe li bajarê... Beriya ku kes wi bîbîne. Ew wisa ji xwe re dibêje. Yûsiv ji mala Kabreş dûr ket, sekini bîlîna xwe berda, bînfeşik bi ser ketiye, li dora xwe meyizand tiştek nedît, carekê di bîr ket, çend gavêkî ci li giyanê Azad hiltepili, lû li ser dev de kete erdê, giyanê Azad pê re axîvî û jê re got. Tê bi ku de bazzî, li hevalê, xwe vegere, li gundiyan bike hewar, bila bi wan ve werin wan bi tenê nehêle, Heybet birîndar e, Newroz, Mîrdesar, Şîrîn, wan xilas bike wê bîmîn di wê rewşê de ta siba. Tê wisa Welata Azad biki, va tu mikari çar kesan ji mirinê xilas biki, tê çawa Welatê xwe ava biki. Ma avakirina welata wisa hîsâniye birako yê li rézgariya mîletê xwe bigere gerek qurbanya bide û ji holê baz nede?

Zimanê wî di devê wî de pûc bû, nema axavtin jê hat, di cihê xwe de

şevê di ve di nav xwe de veşartîye va roj lê hilat bila gundiye wî werin pê ve.. tişteji mehat me jê re kir ya dî ma li gundiye wî. Şîrîn serê xwe ji bin xiftanê diya xwe derxist zanî ku roj derketiye demê listika wê bi zaroka re ye çavê wê ma li benda hatina hevalen wê da ku...

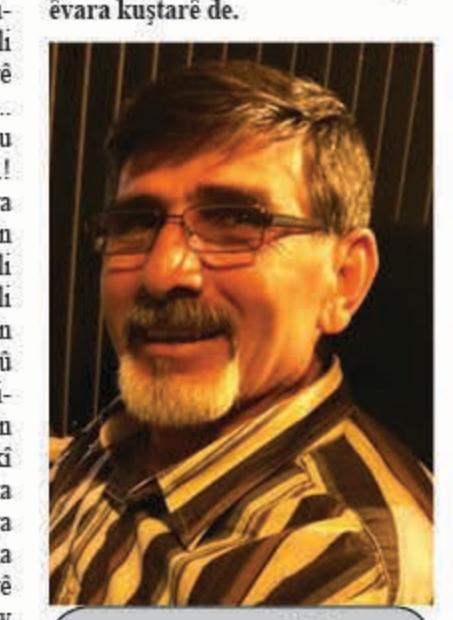
çaxê ku mëşâ da termê kuştîya hin cûne ser termê diya Şîrîn lê Şîrîn xiftanê diya xwe ji ser xwe rakir û mëşâ ew dîtin, ji ser termê diya wê vekîşan. Newroz serê wê li ser pêpeloka derê Eywanê ye, nal nala wê ye çavê wê li derê hewşê ye ji xwe re dibêje wê niha Nîsrîn were demê çûna me ye li nava gund e heger ew newê wê Xecê yan Gulê wê her hîmek ji wan werin mane tim ew têne mala me... ma Şîrîna xweha min bi ku de çiye serê vê sibîh çîma ew bîyi min çû ye.. ez ji diya xwe re bêjim ew bîyi min çiye ü Mîrdesar ji bi xwe re biriye.

Roj hate çelek dana wê heriya nava gundê Cîrnîk qemîşk girt gundi ji yekâ yekâ ji malê xwe derketin zilama xwe da ber rojê li koserâ xaniya li ser kundîrka rûnîstîn dû bi ser wan ketiye çixarê xwe dikêş... yê ku sewal mewalê wî heyî yan çelek pîreka wan sevalê xwe yan çelek xwe derdixin pişta gund... Qîjî ija zarokê piçûk e li pey diyê xwe dirîn yê mezin li serê wa tinga ji xwe re dilizîn. mirîşk ser ê tinga dixepérin Qaz di nav wan golê avê de xwe dişün... hîlima ku ji erdê diçû nemâ lê hîn di ji hewşâ mala Kabreş diçê ji lewma bala wan zilamê ku li ber koserâ xaniya rûnîstîbûn kîşan ku ev ne hilma erdê ye na tişteji bi serê wa hatiye? Yekî ji zilamê rûnîstîji yê dora xwe re got: hûn ji min re nabêjîn ev ci dîye ji mala Remezano diçê? Zilamê ku di milê wî de li ber diwêr rûnîstîbûlê vegeran got: wele vî dîyi bala min ji kîşan deka em rabin bi wir de herin ka ev çiye?

zilama bi hev re da xwe rabûn lê hîn ji dûr ve yekî bang kîr wa Remezano ew ci dû ye ji mala we diçê loo ev tu ci dîki? tu pejîn ji malê nehat her wî zilamê bang kîr ta ku gîhanê ber deri destê xwe li deri dan lê kesi deri venekir û tu deng ji ji malê nehat? zilameki navser kopal di destê wi de kopalê xwe da deri deri dehfand. Deri vekir zilam derbasi hewşê bûn, çaxê ku derbasi hewşê bûn bîhna xwinê ji hewşê difire wê bînê li bîvîlê wan xist. Zilam behîti man li hev nîrîn?

yekî got: ka em derbasi oda bîbin ca ci heye. Gîhan ber deriyê eywanê ci bîbinin wa termê bi ser hev de ketiye?! Li gund bû hewar û dengnî bi kuştare ket gundi bi ser mala Kabreş de hilweşan ji hûr gîra. Qerîmî bi pîreka tek destê xwe avetin porê xwe kîşandîn hatin serê xwe bi tepe... rê û rewşanî li ber deriyê mala Kabreş nema.. yê ku çav li termê wan dikir bi ci rengi bi ci kinê hatine kuştin bîvîla xwe diçê ji bîhna xwinê û şewata goşte kuştîya, hîna çûn cîlikin anîn bi ser wan de kîrin şandîn ji hikmetê re ku li gundê Cîrnîk kuştarek wisa çebûye. Dibe ku hikmetê berê dîzanibû wê ew kuştare kîjian dem û çaxî de li gundê Cîrnîk çebîbe lê wê got: min nû bîhiştîye û vaye em hetin bi Welatiye xwe ve wek her hikmeten ku haj mîletê xwe hene û li wan xwedî derdikevin û li ber barê welatiye xwe radibin wan diparêzin... Lê hikmet bi wan ve hat "pişta ku hasil gîha bû Mûsîl wek ku tê gotin...! Hikmet hat berda gundiya ji dora malê şest wêne ji kuştare re gîrtin yê sax birin nexweşxana Netewi li bajare Qamişlo. Ü kuştîye Serxetî li cem xwe bi qasî nîh dîl roja hîstîn ta ku dane destê hikmetea Tîr û mala Kabreş tevli kîncê wan ve bîrin goristana Enteriye erd vekirin û mala Kabreş tev kîme di gorkî de...? roja di xelkê Enteriye ev yekâ ha nepejirandin ditin ku ev kirêtiye bi vê malbatê hate kîrin ta di mirina wan de ji lewma çûn ew ji wê gorê derxistin û cilê wan ji wan kîrin ew birin muzgevte ew şîştin veşîştin û careke di bîrin veşîştin lê vê carê her

Ew dibêjîn rast e me hewila da ku em Heybet ji nerweşxanê bidizîn lê ji xwe bi me re derneket û dibe ku Mehmedû û Welat ew lîbîstibin ji ber ku wa Heybet ji nerweşxanê Qamişlo birin Hisîca. ü ya me ne ji ber ku Heybet bîkujin na tenê me dixwest em hin gotin ji wî bîstîniñ ka kîlî pey wî bû dema ku wî her dû kes kuştîn lê hewildanê me bi ser nekettin?

Luqman Silêman

Gelo Em Jı Serdema Wênekêşiyê Li Ku Ne?

Eger ev sedemén ku me anîn li ser ziman werin pêkanîn wê weke destpêkeke pir baş û bi bandor be û em dikarin bêjin ku wê Rojavayê Kurdistanê jî karibe bibe dayka wênekêşen bi nav û deng û bibe dibistanek herî mezin bo avakirina nivşekî serfiraz bi nerîna xwe ji welatê xwe re bi riya wêneyê re .

"Serdema Wênekêşiyê "... Em dikarin serdema ku em tê de dijin bi vî navî bidin danasîn, ji ber ku bandora wênê di salêni dawî de geleki xwe raxiste ber çavan, bi riya Enternêt, destgehêng ragihandinê cihanî yên ku pir li ser wêneyê disekinin, û bi vê riyî re bala cihanî dikisînin li ser bûyerîn diqewimin, ya herî ku mirov dikare bîne ser ziman ew e ku wênekêşî dibe rî ku gelek bûyerîn çedîbin werin şopandin. Eger mirov pir caran bixwaze hin şoreşan yan hin bûyeran ji nêz ve nas bike dibe ku pir lêkolin yan li pir pirtûkan veger û pêwestiya wî bi xerckirina gelek demê heye ji bo ku karibe restiyê nas bike, lê wêneyek dikare bi vê rolê bi hemi aliyê wê bilize û bêtir bandore xwe bike. Ji bo ku em rastiya wêneyê bi kûrahiya wê bizanîn gerek e ku em vegerin li hin wêneyen ku di sala 2015an de weşyanê û baş li ser wan bisekinin, ji bo ku em dûr neçin yek ji wan wêneyan ew bû wêneye ku li ser kevîyen deriya Tûrkiyê ji aliyê wênekêşek ve hatibut kîşandin, wêneya Alanê Kurd zarakê Kobani, ev wêneyê ku bû neymîkî karibe bala hemi cihanî bikişene li ser ês û azara kesen penaber ku ji ber

cengê û rewşa xirab xwe tavêjîn devê mirinê, ev wêne bû sedem ku rewşa gelek kesan ku xwes bibe û pir réyan li pêşiy wan vebike, ji ber vê em dikarin bêjin ku wêne yan wênekişandin dibe amûra gûhertina rewş û nerinan li ser asta cihanê. Lê gelo em çiqasî li civake Kurdistanî vegeriyane bo ku em hin wênekêşen Kurd bibînin ku karibûn rewşa welat û civaka xwe ragihînin yan jî tunene, yan em çiqasî dikarin sedemén vê tunebûnê şirove bikin û em nas bikin, ji ber wê jî dibe em baş di ramanê xwe de li ser van sedemân lêkolin bikin berî ku em li ser astekî cihanî bifikirin, em werin li ser asta regihandin û destgehêng ragihandinê li Rojava bisekinin, di rojname û malperêr kurdi de çiqas qîmet bo wêne heye yan çiqas kesen ku ji wêneyê û bedewiya wê fêm dikan di van rojnama û malperan de kar dikan û çiqas rol bo wan tê danîn ev gîring e, lê eger em bêjin ku berî niha gelek sedem hebûn lê ya rast ew e ku niha em dikarin bêjin gerke sedem kêm bûbin ji ber di dema niha de derfet hene ku wênekêşî li Rojavayê Kurdistanê werê pêşxistin bi riya: 1- Avakirina akadimîyê pispor

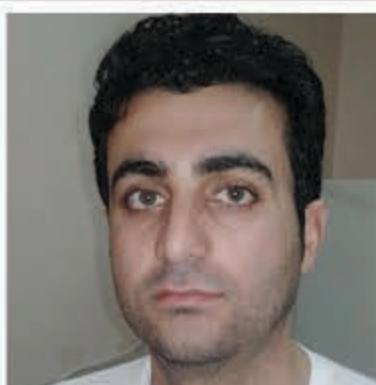

Delil Silêman

yan jî bi çekirina werşen wênekêşiyê dibe ku dem kurt bin yan jî dem dirêj bin. 2- Avakirina yekitiye teybet bo wênekêşan 3- Piştigiriya hemi wênekêşan bo vekirina pêşengehan. 4- Çekirina programan li ser tilvisyon û radiyoyen ku hene bo ku gelek kes ji wênekêşiyê hez bikin bêtir. 5- Perwerdekirina zarokan li ser wênekêşiyê ji bo pêşerojê. eger ev sedemén ku me anîn li ser ziman werin pêkanîn wê weke destpêkeke pir baş û bi bandor be û em dikarin bêjin ku wê Rojavayê Kurdistanê jî karibe bibe dayka wênekêşen bi nav û deng û bibe dibistanek herî mezin bo avakirina nivşekî serfiraz bi nerîna xwe re . 1- Avakirina akadimîyê pispor

Em Di Leşkergahê De Ne!

Em di rewşekî awerte de ne, tevlihevi bûye rasteqin, çeteyen vê cihanê hêza xwe kirine yek û erîşî me dikan. ev e rasti ye. Lê rewşa awerte pêdiviya wê bi çi heye? Rêgezen wî çi ne? tedbirêne wê tenê cewherî ne (zati)? Wê ki pêdiviyen vê rewşê bigire ser xwe! Gelo tenê berpîrs in an tenê gel û saziyên wî yê sivil in? dibe ku pirs bi xwe çewt be ji ber ku aliye ktenê nûnertiya civakê nake. Pêwest e her kes xwe ayidi vê civakê bibine, tedbirêng xwe bistîne û her dem amade belê belê tedbirâ herî balkêş a ku civak ji bo xwe distin tenê bêali bûne, neyêni ye û koçkîrin e! Ez ê çend minakêng rojane bêjin: Ger tu nexweş bikevî tê biçe bazara Qamişlo enceq di qerbalexa zor de tu bigihêjî mebesta xwe tê tabûrekê nexweşna bibine yan jî wê ji te re bibejîn bijîşkê te koç kir. Her ku tu hogori bijîşkîki bibe tê bibihîze ku ew cihê xwe berda û koç kir! Mixabin! Gel koç dike û ber-

Şerko Ebdulrehman

pirs temâse dikan! Lê belê tevê vê koçkîrina ecêb bazarêng me û kolanîn me tije ne, qerebalixa wê zor e! rî û rîwanî di bazaran de tune ye! Mina leşkergahan. Di nerîna min de çareseri kifş e û beloq e lê pêk nayê, gelek mercen cewherî hene rî li pêşya wê digirin. Ji ber ku hêvî pê nîne, hêvî di vîna gelê Rojava de nîne, mirovîn Rojava hêvîyên xwe winda dikan û dispêrin aliye ktenê. Tenê aliye siyasi hêvîya wî heye, xwedî pirojeye û projeya xwe pêk tîne. Aliye din xwe dispêrin bereketa Xwedê! Lê ta ku vîn û karîna te hebe xwedan alikariye nade te! Ev e mafekî ji kûrahiya xwezayê tê ku em pirs bikim; wê çawa tedbirêng rewşa awert birêve biçe?! Gelo hetahatayî (sermedî) wê wisa be, wê mirovîn neyêni kengî çalak bibin da ku sazi, komit, destê û hwd... ji çalak û aktiv be. Bêguman hêvî lawaz dibe lê nabe yekcar vemiye, mirov bi hêvîyan pêş ve dije

Rewiştname Ya 2016

Go şêx Mehmûd kurê şêx Mihemedê pêxwas kurê şêx Ehmedê Serqot bapîre xwe şêx Hemidullahê Şîşanî di xew de dît. Go şêx Şîşanî hînek şîret li nevîyê xwe kirin û tembiya belavkirina wan şiretan lê kir. Rabû şêx Mehmûd - piştî ku şîyar bû - ew şiret yek bi yek anîne bîra xwe û di kaxetekê de nîvîn, û pêncî rûmîvîs jê çekir û li hawîdora xwe belav kirin. Kaxetek ji wan kete nav destê berpîsarekî gümriķe û pêncî rûmîvîs jê çekir û belav kirin, rabû xwedê barana xéra xwe bi ser de rijand. Ü kete nav destê sagîterîkî bakalarôye ji Amûdê, wî bextresi jê bawer ne kir û kenê xwe pê kir, piştî se rojan ew hate girtin li ser sînorê turkyâ û ew birin leşkerîya naçar. Ü kete nav

destê erebekî ji Şeddadî, ew xwend û bi makineyê fotokopî kir çiku jê nehat bi dest binivise, û tişte hate serî wî xwedî neyîne serî tu kesi: Adîn şevê, mûşekîk ji balafîrîn hevpeymani li orta mala wî ket û ew û her çar jînîn wî di cih de kuştin.

Va ji xwendevanê hêja re, ez şiretan şêx diguhêzim wek bextnameyekê bi hêvîya ku ew bixwînîn û di nav xwe de belav bikin ku xwedê wan ji çavên kor bipolarê:

KAVIR : Heger rî û rîwanî nebe di (bas yan fine yan rî) de, bila cihê her kesî di dilê te de hebe, di dorê de bisekin û ji xwe re bêye: Tevaya vê xelkê ji min naçartir in. û ku xelk pîr bûn û rî di nav du milan de nema, kirase rûmetê li xwe ke û xwe bide alî.

GA: Heger (mal yan dezgeh yan rî) gemar be, kilineksên xwe yî bîkarhati û quşçiken cixareyên xwe di dest de bîhêle ta ku xwelîdankek ji te re bê.

DUWANE : Heger mûşeka hawn li

mala cîranê te ket, kîfî xwe neyîne

ku ne li mala te bû çiku mûşekîn

hawn bi guh in, û dibe ku deng bikin

û ya duwem li nîva serê te keve.

KEVJAL : Heger endamekî

Asayış li ser rîbendekî tu sekî-

nandî, tif erdi neke û di ber xwe de

neke birbir "Van Apoçyan beled

terakir" çiku berê te li mala te ye û

ev reben bi salan mala xwe nabîne.

SÊR: Heger nav hatin tomarkirin

bo aîlîşkî, bila navê te yê dawî be

çiku ji te belengazîr hene, û xerî-

waz li wî digerin ne li te, û heger

Kurdhayetî Yan Kurdayetî

Eger partiyen me bo jimarêng xwe werin hilbijartîn bo têkeviim Ginis de, tekez wê pileya yekê di vê çarçoveyê de bistin, zêdebûna partiyen me ne normal e, cote cot ji hev dizên, wek mîşan an beqan zêde dîbin

Eger merov li diroka tevgera kurdî, partî, nûner, û kesiyetiyan wan vegere, tekez merov matmayî bimîne, ev yek ji gelek sedemén wê hene. piştî dehêng sala ji karê hevbes û têkoşina di hemû warî de, diji rejhima desthilat, ci di warê siyasi, civaki, û ta aborî de ji, piştî xebat û têkûşin û çûn û hatin bi hev re, piştî işkencikirin û sergûnkin, û mişextiya bi hev re, eger yek an jimarek endam dest ji partiyen qerya an partiyek nû ji xwe re damezirandin, wê bérêz û bi sixîf dest bi gotina peyvîn nerast li ser hev dû bikin, û xwe berdin têkiliyên kesayetî, û carman ji yêñ malbatî, hemû tiştan jîbîn bikin, nan û xwê û hevalti namîne. Eger partiyen me bo jimarêng xwe werin hilbijartîn bo têkeviim Ginis de, tekez wê pileya yekê di vê çarçoveyê de bistin, zêdebûna partiyen me ne normal e, cote cot ji hev dizên, wek mîşan an beqan zêde dîbin, lê xala kambax di vê diyarneye de ew e ku hînek ji wan re li çepka dixin, nav di wan de didin, destê xwe li piştî wan didin, û wan ji bo jimara wan qebûl dikan. Gello kî sûdê ji diyardeya jimara

gelek partiyen digre? Di demen paş de me digot ev rewş li gel bîrayen me yê Filestîni pir balkêş e, bi dehan rîxistin û partiyen wan hene, hînek ji wan radikal, hînek komonist, hînek dimuqrat û hînek sosyal in, herweha hînek libral in û htd. Ü hemûyan digotin em şoreşvan in û em yê rast in, tu kes ji bîli me ala rastiyê û welat-parêziyê hilnegirîye, rîbaza herî dirust ya me ye. Lî niha me kurdan gellê Filestîni li pey xwe hiştine, ji xwe ew nagîhîn toza me, û ne ji wan re derdive ku wek me bin. Em nema dikarin navê partî û rîxistinêng xwe yêñ kurdî ku serê mehî û binê mehî em ahnegî damezirandin yekê ji wan amade dîbin ezber bikin, û hemû bi bawerî navine bi rîk û pêk li xwe dikan, û dîbeyîn partiya min ya rîbaze bingehîn, sereke, û dirust e; Netewî, Yekîti, Niştimani, Pêşverî, Aşî, Kurdî, Çaksaz, Dimuqratî, Wekhev, Çep, Rêkeftîn, Kurdi, Guhertîn, Paşeroj, û htd. Ji sedi sed hindek dijmin hene, ava berjewendiyen wan û pîrbûna partiyen Kurdi bi zelalî di heman cihokê de diherike, dixwazin wi lo zêde bîbin.

Zibêr Zînal

Yeki berpîrsyar digot; ez bi dehan salan mame ta min partiyen kurdî kirine gelek jîmar, çîma bîrayen me wan qebûl dikan! hindek ji wan partiyen biçuk jîmar wan wek jîmar tiliyîn destekîne. Gello ta kengî em ê biramîn ku kî sûdê ji vê rewşê dibine.. çend derfet di van qonaxan de ji me re hatine, û bi taybet piştî Buhara Erebi û şoreşan Sûrî, guman dikim her car derfetên wîsa nayê, nemaze yê zérîni. Em ê Kurd kengî bîbin yek, tenê bi navê Kurdayetîye, li hemû, civat, kongir, û komcivînan bang bikin. Di bin siya yek al, helwest, û hêz de, ji bo em di nav millet cihanê de bîbin xwedî nerx.. gellê me aşîtxwaz e, pêşketî ye, şarîstanî ye, xwedî hêz e, û dive diroka me kurdan bi tipen zérîn were nîvîs.

Çavên Rikberiyê û Gulzikîn Ronakbîriyê

Dî her welatekî pêşketî de gava ku ziyan li berjewendiyen mîlet têne kirin, kesen ronakbîr û rewşenbîren wan welatan bala destelatê digşînîn ser kêmasyen wê, û hûrbînîyên ziyandar li pêş çavên welatiyan radixin, bi armâanca gesepêdan û duristikirina şâşîyan. Her wehajî rikberiya siyasi ya wan welatan kêmasyen destelatê jê re zelaltî dîbin bi alikariya xêzên ronakbîran, û nerînîn wan derbarî xalêng qels yêng di lista bernamî û rîbaza destelatê de, ku hîno hîno ev xal gendeli û herifandinê bi xwe re derbasî nava civakê dikan, û gelo berjewendiyen mîletê xwe di ser her tişti re digrin? Lewra ci pêşketina di welatekî de çedîbe, rewşenbîr zana û civaknas destê wan tê de dirêj e, ku dîbin alîkar ji rikberiyê re bo veditina kêmasyen destelatê, û bi hev re fişarê dikan da ku welatê xwe bîghîn asta herî bilind ji pêşketin û şarewerîyê.

Yê ku rewşa Rojavayê Kurdistanê dişopîne piştî derfetên ji kurdan re hatin hîlê wê vê dabeşkirinê ji layînê bandorker di sêwekirina nexşeya welatan de bi çavê serê xwe bibîne, ku destelatê heye û piraniya axa Rojavayê Kurdistanê zeft kîriye, her wehajî rikberiya siyasi ya wan welatan kêmasyen destelatê jê re zelaltî dîbin bi alikariya xêzên ronakbîran, û nerînîn wan derbarî xalêng qels yêng di lista bernamî û rîbaza destelatê de, ku hîno hîno ev xal gendeli û herifandinê bi xwe re derbasî nava civakê dikan. Lewra ci pêşketina di welatekî de çedîbe, rewşenbîr zana û civaknas destê wan tê de dirêj e, ku dîbin alîkar ji rikberiyê re bo veditina kêmasyen destelatê, û bi hev re fişarê dikan da ku welatê xwe bîghîn asta herî bilind ji pêşketin û şarewerîyê.

Xalid Umer

destelat û rikberiyê herdiwan li hûrbînîyên esen vî mîleti digerin. Lewra ew ji bo ziftkirina rîyekê li kolaneke giştî li çepka dixin û di nerîna wan de çaksaziye, û berjewendiyek giştî ye, lê nîzânîn ku ev rî wê zû xerab bîbe ger xâcerêkîn tene ser kerimî bîminin û kele-korten wan neyîn pelçimkîrin.

İbrahim Xelîl

ü mobayîl guh şeytan ve internet - li gor nerîna şêx Hemidullahê Şîşanî rehma xwedê lê be - serîyan mezin dike ne mejîyan ...

Bankimûn nîzânîbe ku te para belengazan xwar, xwedê dizan. GULEGENIM : Ku kehreba quêt, kesen kor bîne bîra xwe, ka ew çawa fincane qehwê her sibeh ji xwe re çê dikan! TERAZÜ : Ku av qut bû, deriyê mala xwe negire, dibe ku nîvî şevê cîranekî te yî naçar şûşeyeke av ji bermîla te bixwaze, û ku av di has di avdana darêna baxçe de bifikkire beri şûşîna tirimbîlê.

TÜPİŞK : Di Avesta de sê gotin tenê hatine gotin: "Tîşte geni xweş bike,

yê nezan bike zana, dijminan bike dost."